

BEFRIADE FRÅN SKOLAN:

SKRÄDDARSÅNGEN

(Jan Hammarlund 1970)

Min bäste vän var skräddare, han sydde sina kläder själv
och han bodde i ett eget hus, utanför staden med en älv.
Jag satt i fönstret och skrev sånger med solen på varenda rad.
Nu har jag blivit alienerad och självutplånande och svag.

Vi bodde i en skog ibland innan fabrikerna kom till.
Och han studera linjer i min hand och sa, nu vet vi vad vi vill.
Om natten när det inte regna sov vi på marken och vid sjön
och kom tillbaka till hans hus i stan samtidigt med den första snön.

Och alla kom till oss för kläder, de hade med sig mat och ull.
Jag såg dem komma genom fönstret, ibland var hela gården full.
Jag gick till torget när jag ville och sjöng minst en sång som var ny,
och när jag inte kunde skriva, försökte jag lära mig att sy.

Min bäste vän var skräddare, brodera drömmar som jag såg.
När allt det här har existerat kommer jag inte ens ihåg.
Allt är förändrat och försvunnet och jag har smog och nostalgi.
Mina vänner var nån sorts harmoniska men det är faktiskt inte vi..

SITT NER OCH SJUNG EN SÅNG

(Jan Hammarlund 1971)

Sitt ner och sjung en sång.
Kvällen är inte lång,
inte längre än varje gång vi har tänt ett ljus,
lite bröd och vin.

Samla varenda en. Nu ska vi se igen,
jag har börjat drömma så konstiga drömmar
och himlen är gredelin.

Låt dom ha sina banker och bilar
och gator och grisar och hysteri.
Vi kan ta en semester och bli lite bättre
än det vi lever i.

Vindarna blåser kallt.
Nu ska vi säga allt
som vi har glömt till ljudet från brandkåren,
ljuset från industrin
och berätta om timjan och ljungen i dalen
och bergen i midnatt blå.
Många sjunger om himlen men några
sjunger om jorden då och då.

Några har hoppat av!

Isolerade i en grav, ett enda krav:
Stanna kvar och se vad som händer i nästa tid -
kommer gående sjungande över ängen grön som är jättevid,
kommer gående sjungande över ängen grön som är jättevid...

SLOTTET

(Jan Hammarlund 1971)

Jag har alltid levt i ett slott med utsikt över en hamn.
Alla runtom i staden och byn kände mig vid namn.
Det gick en väg till slottet och den var alltid full.
Dom bad mej att komma och följa med dom men jag stannade kvar här
för döda förfäders skull.

De kom och gick med sommar och höst och lämna mej i mitt rum,
ensam i ett eget slott och undrande och stum.
Vinröd sammet i minsta vrå och förpliktande hermelin.
Jag såg när hamnen frös till och jag levde i slottet
och samlade döda svalor i skrin.

Hamnen är farbar och vägen till slottet är full av människor igen.
De har slutat prata om båtar och hav och samlar vapen och män.
Jag har upphört att kommunicera med dem och odlar min existens
och väntar på slutet och hoppas att slottet ska bli dem ett bra residens.

TIM FRANERAREN

(Jan Hammarlund 1972)

Har ni hört om Tim Franeraren som nådde himlens tron?
Han steg upp på världens högsta berg och talade om alienation.
Han stod där gyllne, vit och röd, och visste vem han var.
Och måsar samlades omkring för att höra vad han sa.

Han såg hus av plåt och mat av plast och kläder av galon
och han spådde människors sönderfall och degeneration.
Vi föddes till att känna ljus och vinden i vårt hår,
men vi jobbar i fabriker eller sitter på kaféer år från år.

Har ni hört om Tim Franeraren som nådde himlens tron?
Han gjorde vad han kunde och blev anklagad för alienation.
Han sa, vi måste lära oss att göra vad vi vill
men de slog honom i bojar i en källare för att hålla folket still.

SKOLSÅNGEN

(Jan Hammarlund 1970)

Från och med idag är ni befriade från skolan.
Från och med idag är det slut
Strunta i rektorn som trodde att han fanns.
Han får det nog bättre på hispan nånstans
och förresten är det era liv det gäller, inte hans,
nu går vi ut,
nu är det slut.

När solen börjar lysa går vi ut...

Från och med idag är ni befriade från skolan.
Nu ska ingen lura oss mer.
Kuratoren har fått kicken och rest till annan ort.
Nu umgås hon med tigrarna och lär sig ganska fort
och hon säger att nu fattar hon att det är bra som vi har gjort
och hon kan se, ja, hon kan se,
hon har faktiskt börjat lära sig att se.

Från och med idag är ni befriade från skolan.
Jag ska resa norrut ikväll.
Jag ska aldrig mer va lessen och aldrig mera sne,
jag ska leta efter Ville och Du får följa med
om du vill, nu slår vi till
och tiden har slutat att stå still.

Från och med idag är ni befriade från skolan.
Nu kan ni göra vad ni vill, ååååå -
kan ni ännu göra vad ni vill?
Kan ni ännu veta vad ni vill, barn,
kan ni ännu veta vad ni vill,
åh, det känns som i skolan igen
och vad ska vi göra sen?
Vi är inte räddade än
fast vi har slutat skolan
men det är en bit på vägen
och vi kommer aldrig tillbaka igen,
aldrig tillbaka igen -
la la la la la la la.

JAG SA, CHRISTER, DU ÄR GALEN

(Jan Hammarlund 1971)

Jag sa Christer, du är galen, det tjänar inget till.
I fem år har jag försökt uppmuntra dig till att göra vad du vill,
men det slutar alltid likadant, med nån självutplånande akt.
Nu till exempel svarar du inte på nånting av det jag sagt, det jag sagt, mmmmmm

Alla har en himla massa ångest att leva ut
och man kan inte gå tillbaka till gamla stadier från förut,
nu är det lätt för dej att kalla mej intellektuell
men jag är inte hälften så blockerad som du har vart i kväll,
i kväll - du har förstört hela min kväll!

Jag är trött på den här historien, jag kan den bak och fram.
Nu till exempel spejsar du ut på gamla känslor av skam.
Jag tänker ta avstånd från och med nu från hela din neuros
och flytta nån annanstans innan min hjärna går i lås,
i lås, innan den går totalt i lås.

NÄR BANDET SLUTAR SPELA:

NÄR KAN VI DELA

(Jan Hammarlund 1972)

Jag har försökt att säga allt i varje rum och varje gång
och hälften har jag glömt på vägen hit,
med alla som jag varit med har jag försökt att vara mer
än främlingar som följs en liten bit.

Och värkande i varje tum och ensam i ett bortglömt rum
finns mången kvar som inte kunde bära
på bördan av sin bitterhet, men det finns fler än han som vet
och det finns fler än han som vill va nära.

Var ska vi träffas? När kan vi dela?
Livet flyter bort från oss...

"Mig har de aldrig gett nånting, mig har de alltid cirklat kring
men vänta bara, jag ska ge igen."

"Jag hindrar inte dig från hat och allas huvuden på fat och hämnden
- men vad ska du göra sen?"

"Nu har jag varit överallt och hatat allt och provat allt
- jag går och kommer var och när jag vill
och ingenting kan hålla mig, jag har ingenting att säga dig
- men vart ska jag ta vägen med allt det här?"

Var ska vi träffas...

Ja, det är gräs och träd du ser, men de kan snart inte tåla mer,
och det kan inte heller vi, jag svär.

Innan alla rötter skurits av och innan grav har lagts till grav
och innan alltihop har gått isär,

så säger jag igen igen att inget har förändrats än
som betyder att vi bara måste dö.

Det finns en stolthet som man bär med öppna händer för envar
och öppna ögon för ingen är en ö.

Var ska vi träffas..

Och glömmer jag att säga hej och driver lös så påminn mig
för jag vill inte bli en slav åt vinden.

Som älskande när jorden skalv och uppståndna ur döda valv
i forna tider ses vi under linden

och rötterna som jorden gav, de är så lätta att skära av

och säga: jag har gjort så gott jag kan -

och pengarna du väntar på eller nåt annat är beviset på
att vi ingenting betyder för varann.

I rök i regn i sol i ro, på strand på hed i eget bo,
ge mig en hand och följ mig i en dröm...

När bandet slutar spela, ska vi träffas, ska vi dela,

ska vi flyta en sekund i samma ström?

Var ska vi träffas?

När kan vi dela?

Jorden flyter bort från oss...

Jag har försökt, jag har försökt att komma loss,

men det ser ut

som om jorden flyter bort från oss,

som om jorden flyter bort från oss...

BARNET SOM DE LÄMNADDE PÅ VÄGEN

(Jan Hammarlund 1971)

Jag är barnet som de lämnade på vägen

men de kunde inte annat, nej nej nej,

det är därför som jag hänger här kring scenen

för jag vill va med nån som bara gillar mig,

bara gillar mig.

Alla killarna ska vara mina pappor

och mina barn ibland när andan faller på

och tjejerna ska tala klart som mamma

och se på när jag lär mig att gå,

när jag lär mig att gå...

Ååååh, mamma, det är något som är fal,

jag verkar ganska tuff fast jag är nog lite stel,

jag vill inte vara ensam hemma, livet går så fort,

jag är fem år igen och mitt hjärta känns så stort.

Du har samma sorgsna leende, det träffar hjärtat mitt

men var är elden som du hade då?

Nu vill jag hålla om dig medan stjärnor målar vitt

och i morgon ska jag resa mig och gå,

resa mig och gå.

Hej Melchior, det är något som känns rätt,

vi är nog lite stela men vi lever på nåt sätt.

Får jag sova här bredvid dig när livet går för fort?

Jag är fem år igen och mitt hjärta känns så stort.

DEN ÖVERLEVANDE KOMMUNARDEN

(Jan Hammarlund 1971)

Nu samlas människor i solen

och våren kommer till Paris.

Vi lever än och vi är unga,

har dyrt betalat våra pris

för det vi lärt oss av historien

för vi har sett vad ingen ser

utan att själens ljus kan slockna
och aldrig nånsin tändas mer.
Här föll den sista barrikaden
och de bar bort Marcel på bår.
Jag höll dig hårt i mina armar.
Man är blott en gång tjugu år.

I körsbärens tid var vinden så mjuk
och himlen så vid. Då sjöng vi en sång
och dansa' en gång i körsbärens tid.

Ur hungerns grepp belägringsvintern
var det vår första gryning kom
när vi förkasta' våra herrar
och vände vapnen emot dem.
Tillsammans byggde vi kommunen
och många tusen till med oss.
Vi hade inget att förlora
men allt att vinna på att slåss.
Men det var dans i alla parker
och det var kärlek, skratt och sång -
det ska vi också kunna säga
när vår historia skrivs en gång

Låt oss njuta av vårens hela tjusning -
snart blott ett minne återstår.
Kärlek, ja, den är livets tjusning,
man är blott en gång tjugu år.

Två gånger sker allt i historien,
en gång som fars, en tragedi.
Thiers samla nya trupper mot oss
med lögner och bedrägeri.
I tio dar och tio nätter
ekade skotten i Paris
och trettitusen kommunarder
blev mördade av hans milis.
Där människor lever i förtvivlan,
där människor säljer sig för bröd,
där ska man minnas kommunarder
och tända ljus för deras död.

I körsbärens tid går allting så fort,
som en gång förut dör blommorna bort
och drömmen är slut och våren förbi.

Och genom drömmar, genom syner
som vi har fått metod att se,
skådar vi in i nya tider
och vi kan tyda vad som sker.

Och vi ser människor marschera
och nya krig, napalm och gas
och vi ser ofattbara vapen
och gift som ödelägger hav.
Vi ser gerillan i Bolivia,
i Algeriet och Vietnam
och människor sjunger och studerar
och ger kommunen nya namn.
Vi ser kulturer som är nya
och nya mönster, nya spel
men sist till slut så ser vi jorden
utan herre, utan träl...

I körsbärens tid så sjöng vi en sång
Fast drömmen är slut och våren förbi,
vi sjunger ännu om körsbärens tid.

VALARNA SOM SJUNGER (Jan Hammarlund 1972)

Människor på tåg och människor i öknen
och människor på femtonde våningen
som blöder hemligt, de finns där ständigt,
de är delar av mig själv.
Människor på hav, tysta hästar genom natten
och hundar som gått vilse på vägen
nog ska vi mötas
när mina drömmar går mot skymningens eld.
Kom hit igen när solen sjunker
och ljungen fyller Lojsta hed.
Jag hörde det i vinden som en gryningskör där du var med.

Sol i bränningssus och furor som ska fällas
och hus av sten som rasar av sig själva
Vi måste välja om vi ska säljas
eller känna och ge.
Övergivna slott och döda kommunarder
och gator som har tystnat av sprängskott
Till och med sjömän
på skepp som sjunkit, isolerade i hav
kan höra valarna som sjunger
femhundra mil från hav till hav
från Grönland bortom skärgården till Celebes till Berings hav.

Saker som jag når när inget annat rör mig
och sånger som kan få mig att drömma
när ljuset saknar liv och inga eldar kan göra luften varm.
Upp till bara dig - upp till hela världen
och ner till djup som ingen vågar pejla
och sömnen sviker och solen stiger

och båten lägger ut.
Blev Du förvånad av att se mig?
Men jag har alltid hittat hit.
Jag reser utan karta och är inte rädd för död och liv.

LANDET JAG ÄR VAN VID

JAG HAR EN SÅNG (Judy's song,
Malvina Reynolds, översättn JH))

Jag har en sång, ungefär så här lång
och nästan lika stor, men jag har inga ord
som jag kan sjunga.
Jag har en sång, den är stor och grön
med fåglar broderade på, inte särskilt svår
men jag kan inte sjunga.
En dag går jag upp på bergets sopp och tar ett djupt djupt andetag
och då kommer sången ut och brusar fram som en orkan.
Jag har en sång, den är tre mil lång
och bitter och stark och glad, 'den ska jag sjunga en dag,
ska jag sjunga en dag.

MARIOS AND (Marios duck
MR, översätta JH))

Mario hade en liten and.
Familjen hade inte råd med hund.
Ont om pengar och flera barn -
men en and behöver så lite mat.
Gud vet var Marios far höll till,
drucken och raglande kom han in,
arbetslös far i ett fattigt hem,
satt och svor en stund och försvann igen.

Mor tvätta kläder varje dag
åt rika familjer för dåligt betalt.
Sju stycken barn fick hon själv fostra upp
och Mario var yngst av allihop.
Det här var i Chile för länge se'n
när folket var fattigt - som nu igen.
Allende försökte ändra på det
men blev skjuten av juntan och CIA.

Historien jag berättar för er
hände i Chiles slumkvarter
där Mario gick på vägen en dag
och letade lumpor och rester av mat.

Där gick han och sjöng och fick plötsligt se
en and som gått vilse i fel kvarter
som följde Mario runt hörnet och hem
och tog honom till sin bästa vän.

Bonden skratta och lät dem gå
men mamma sa: Du måste förstå,
vi har inte råd att ge husdjur mat,
men Mario sa: Maten, den ordnar jag!
Folk hade roligt åt dessa två.
Överallt såg man dem båda gå.
De lekte tillsammans på bakgården
och sov med varann på golvet se'n.

Ovanpå alla problem de har
blir storasyster Alicia med barn.
Det måste bli bröllop men hur ska det gå?
Det finns inget rum åt där de båda kan bo.
Men mamma ordnade allt igen,
bröllopsringen - och känningen,
den syddes av lakan ur hennes tvätt
som försvann på nåt obegripligt sätt.

Ringen Alicia fick av sin man
hade suttit på hennes mammas hand
och ett extra rum av bräder och plåt
byggdes till på stugan med pompa och ståt.
Bröllopsbuketten i brudens famn
var vilda blommor som Mario fann
som lyste färggrant och dolde flott
Alicias svällande midejemått.

Och vad kunde huset bjuda på
till middag åt prästen som vigde de två?
Det var Marios and utan fjädrar och fjun
som krönte bordet, ugnstekt och brun.
Konstigt bröllop det var den dan
med skratt och glam över halva stan
och Mario som satt högt i ett träd,
slängde sten på gästerna och grät.

BEGRAV MIG I MIN OVERALL
(Bury me in my overalls, MR översätta JH))

Begrav mig i min overall och inte i min kostym.
Begrav mig i min overall eller mina gamla jeans.
Ni kan ge kostymen till morbror Sven
så kan han ha de på begravningen,
begrav mig se'n i min overall!

Begravningsbyrån ska ha sitt och kantorn ska ha sin del
och blir det nånting över, vill jag ha en marmorsten.
Kostymen kosta' en veckolön, så låt den leva fast jag är död,
begrav mig bara i min overall.

Fast graven är en stilla plats utan larm och strid
så vilar jag nog bättre i de kläder jag vant mig vid.
Kostymen är gjord för varmt klimat, semestertid och glada da'r,
begrav mig bara i min overall!

Jag har vart med att röja väg och bygga städerna
och lägga järnvägsrälsen och att bärga skördarna.
Jag har luffat runt från syd till nord. När jag ska vila under jord,
begrav mig då i min overall!

Se'n flyger jag till himlen där mina räkenskaper står.
Då öppnas pärleporten och de ropar: Hej! Kliv på!
Det syns att du är knegare. Då har du redan haft ditt helvete,
så bli nu salig i din overall!

KORT KRIGSHISTORIK

(A short history of warfare, MR öv JH))

En gång på medeltiden krigade de rika mest.
Det värsta de var med om var att ramla av sin häst.
De hade tunga rustningar med sköldar och med lans
och vackra damer titta på torneringar nånstans.

Men krigen blev snart smutsiga med kanoner och gevär
med riktigt hårda tag, ni vet, granater och sånt där,
så människor slets i stycken under hessa skrik och rop -
de lät de proletärerna ta över alltihop.

Och borta var visiren och brynjorna och det,
på bara huden får man känna på hurdant det är.
De som bestämmer sitter hemma, rikare för var minut.
Soldaterna i hären får bara själva äran.
Och den får de postumt.

PENGAR (Money crop, MR översätta JH))

Ja, pengar har sin egenhet, de växer inte i jord,
nej, det som pengar växer av är människors kött och blod.
De är av papper och metall och saknar eget liv
och därför måste människor dö i verkstäder och krig.

Och många barn gåt hungriga för lönen är för låg
och många bäckar utav blod gör snart en penningå
och de som tar hem vinsten, de vill bara tjäna mer.

De tjänar på vår hyra och vår mat och allt vi ser.

Det lilla som blir kvar åt oss kan aldrig gå i frö,
för det går åt på några dar på kläder och på bröd.
Ja, pengarna är borta innan vi vet av ett ord,
på väg att växa ännu mer på människors kött och blod.

NÄR JAG SKA HÄRIFRÅN
(This world,MR, översätta JH))

Jag är väl inte rädd för att dö
men vill helst aldrig säga adjö,
adjö, adjö, adjö.
Världen är kall och grym och sne'
men jag älskar den och vill alltid va' med
va' med, va' med, va' med.
Jag klappar hellte en gammal hund
än sjunger Hosianna på gator av guld.
Jag fikar hellre i Helsingör
än sjunger i nån änglakör,
ja, jorden är allt, allt jag har,
så stoft blir stoft när jag ger mig av
en gång, en gång, en gång.
Nån annan får gå över ängarna,
två nya händer över strängarna,
två nya öron som säkert hör
sånt jag aldrig hörde, och när jag dör,
sjung ingen psalm, ingen sorgesång,
bara håll vår gamla jord i gång,
i gång, i gång, i gång.

ANDALUSIEN 1938 (JH)

Teresa Carrar hade fyllt fyrtitvå, hon var änka med två vuxna barn.
De var söner till henne och Carlos Manuel som blev skjuten på torget i sta'n.
Och att änkan Carrar vet nog mer än hon säger, det viskas ibland här och där
för fast fascisterna mördade Carlos Manuel, fann de aldrig hans båda gevär.

Nu knyts alla nävar till motstånd och strid bland dem som ännu är kvar.
”För att de inte ska vrida tillbaka vår tid, ska vi offra allt som vi har,
för hellre ska blodet i ådrorna mina flyta på vägar och fält
än det flyter i kroppen på en som gav upp och som hälsar diktatorn snällt.”

Det stormar på havet och himlen blir mörk och man ser knappt båtarna mer.
”Kanske glömmet generalen att vi finns till när så många tigger och ber.
Kanske har han en karta med floder och berg och med städer som tåg kommer till
där man glömt sätta ut en sån obetydlig plats som en fiskarby nära Motril.”

Hon reste sig sakta och skrattade tyst åt att få en så barnslig idé.
”De får håna mig allt vad de vill här i byn men ni får inte dö alla tre!”
Och fast gevären låg kvar där hon gömt dem en gång bars ett lik in från stranden en kväll.

”Å Maria, de har mördat mitt äldsta barn - det bevisar att jag hade fel!”

Ja, så gick det till när gevären togs fram med fanan hon lindat dem i.

det ena fick José till sist i sin hand, det andra bar Teresa i strid.

Hon sa: ”De svinen tog från mig min sista illusion, det är allt jag har att tacka dem för!

Men ger jag mig nu, då är hoppet förbi för dem som blir kvar när jag dör!”

Teresa Carrar fördes ut klockan fem,. det är alltid i gryningen.

Några skott, lite fler än som hade behövts, jag kan höra dem dåna än

men historien tar inte slut med soldaten, en bondson som sköt som en karl.

Varje gång när det gäller ska vi alla ta vid där hon föll, Teresa Carrar.

INNAN TÅGET ÄR PÅ VÄG:

DE SMÅ FISKARNA I JORDENS ALLA HAV(JH)

Lyssna på mig, barn, för snaran ligger runt vår hals. Världen styrs av galningar utan vett och sans.

De tar kål på syret som vi alla måste ha, du och jag, miljoner barn, natt och dag och de små fiskarna i jordens alla hav.

Sopor fyller jorden, smog fyller skyn, sjöarna förgiftas och älvarna stryps.

Det kostar miljarder att påverka beslut och vem har det? Inte du och jag,

miljoner barn och de små fiskarna i jordens alla hav.

Det stora stora skrällen blir nästa ljud vi hör. Städerna rasar och allt som lever dör

och skriker vi av vrede är det ingen som hör dig och mig, miljoner barn

natt och dag och de små fiskarna i jordens alla hav.

Plutonium är affärer som de tjänar pengar på, en tekopp med plutonium är mer än jorden tål

men kärnkraftverk är lönande för utvalda få, inte för dig, miljoner barn

natt och dag och de små fiskarna i jordens alla hav.

Nu säger de att lösningen är fri företagsamhet. Det har vi provat förr och det är inget nytt med det

för de som får betala med sitt liv för deras knep är du och jag, miljoner barn natt och dag

och de små fiskarna i jordens alla hav.

Låga konjunkturer, kris i industrin. För att reda upp det så startar de ett krig.

Vi får betala för deras balans med våra liv, du och jag, miljoner barn natt och dag

och de små fiskarna i jordens alla hav.

Det som jag berättar är ingen hemlighet. Det står i alla tidningar och hälften av oss vet

men ingen orkar läsa allt och oftast går man bet, de flesta har ju nog av sina egna problem -

men alltihop är delar av samma system...

Jag låg i min säng i natt och drömde att jag flög, jag vakna av att solen sken och kände mig så hög,

jag ser en jord som snurrar runt trots alla övergrepp med dig och mig, miljoner barn natt och dag

och de små fiskarna i jordens alla hav.

Lyssna på mig barn för snaran ligger runt vår hals. Världen styrs av galningar utan vett och sans.

Hur ska vi kunna hejda dem? Ja fråga den som vet. Tillsammans är vi säkert två miljarder eller fler.

Tillsammans kan vi göra jorden säker en dag för dig och mig, miljoner barn natt och dag och de små fiskarna i jordens alla hav.

SEXUALPOLITISKT SNACK (JH)

Jag drömde att jag var på en helt otrolig fest - ja, jag kände faktiskt inte en enda gäst men det var i nån sorts betongpalats med röda banderoller och champagneglas av plast och det var väl en sexhundra människor där och musik av en obegriplig karaktär, nån sorts blandning av Zappa och wienervals - och vem det var som spela minns jag inte alls...

Där gick jag och fundera på om jag skulle ta en dans och var fasiken vinet fanns nånstans när jag fick syn på en kille som jag sett nån gång förut som var jävligt snygg och såg vilsen ut, så jag tänkte: "Jag går fram och snackar en stund - det kanske var honom jag träffa i Lund?" och jag gick sakta fram och grubbla febrilt på nån avspänd och naturlig hälsningsreplik när snubben sa: "Hej! Vilken härlig kväll! Är du hetero, homo eller bisexuell?", jag sa: "Baby, jag kommer lite kors och tvärs - ska vi ta oss ett nyp i nästa vers?" M-mm! Häftigt! Jag behövde inte fråga två gånger!

Vi höll på för fullt och hade jävligt skoj när han kasta sig ur sängen och ropa: "Oj! Jag tyckte det var nån som knacka på dörrn!" - och sprang in i garderoben som stod i ett hörn, och jag gick och öppna med ett frånvarande flin - där stod Frank Baude i nån sorts krinolin. Jag kom av mig precis och tänkte bjuda på té när han sa "Vad i helvete sysslar ni med?!"

Borgaryngel! Bögjävlar! Kom opp ska vi talas vid nån gång..." (*helst på göteborgska*)

Jag sa: "Men snälla Frank, ta nu reson! Jag vill också va med och göra revolution men ett litet nyp nån gång ibland när man träffar en kille som ser ut som han kan väl inte skada marxismens sak?" Mer hann jag inte säga - med ett fruktansvärt brak kom en helikopter farande och gud var Frank blev skraj, för ut klev ALEXANDRA KOLLONTAY!

I rök och damm - -gick Alexandra fram...

Hon sa: "Jag tror nog de här pojkarna vet vad de gör så vad står du här och gapar och skriker för?"

Och Frank börja darra som en aladåb när Alexandra sa: "Det finns en sak jag vill ha reda på - jag har hört det viskas nu och många gånger förr att du, Frank, har ett sjuhelvetes morgonhumör och vem är det sköter disken hemma hos dej? Och tvättar dina kalsingar? Och stryker dem såsäj?"

Va? Stryka kalsingar! Hm! Det gör. vi inte i Sovjetunionen!"

Slutet på grälet fick jag aldrig reda på för jag väcktes brutalt av min egen telefon.

Vem det var som ringde har jag faktiskt glömt men han sa: ”Du måste höra vad jag har drömt!”

Och så börja han berätta med en fart som var enorm hur han blev inlåst i en bastu med Björn Borg,

en diskussion med Martin Luther, det lär som ett skämt, jag sa: ”Vänta lite, jag blir snart impotent!

Det verkar ju som alla drömmer likadant och jag tycker inte alls att det är ointressant men jag skulle vilja veta var vi får allt ifrån?” Sen dess har det vart kortslutning i min telefon.

Så jag undrar fortfarande... Jag ska ringa och fråga....Tarja Halonen....Marita Ulvskog...**Birgit Nilsson**...hm (*välj själv*)

KÄRLEK OCH SÅNG:

INNAN HJULEN BÖRJA RULLA (JH)

Jag tänker på dig ibland fast du aldrig va som jag.

Du var ett vilset djur i rustning i en familj med åtta barn.

Farsan söp och knulla runt, en satans patriark.

Eran mamma var ett helgon, ganska knäckt men ändå stark.

Jag såg på på avstånd, våga sällan mer,

syrran var tuffare än jag, for vägarna runt med er.

Alla ord vi använde, jag kan minnas dem ännu,

ord som ändå aldrig räckte fast vi slet med dem som djur.

Och jag vet, vi måste ha lämnat dig

nånstans för länge sen

innan hjulen börja rulla,

innan vägarna blev hala,

innan ljuset blev bränt.

Sen möttes vi en midsommar på en festplats i Öregrund,
fel plats, fel tid, fel tillfälle - men du stod hos mig en stund -

Jag kunde inte svara när du sa du gilla mig

och brudarna från Dalarna för deras dialekt.

Förlamad i min egen sorg så såg jag hur du grät

och slogs med hela världen och spydde mot ett träd.

Jag trodde i min enfald att du var starkare än jag

och sprit och spyor flöt omkring och sommarnatt blev dag

Och jag visste redan där jag stod

att jag lämnat dig igen

innan hjulen börja rulla,

innan vägarna blev hala,

innan ljuset blev bränt.

Min älskade är aska, hans rop är regn och vind,

hans hand är torra tårar som bränner på min kind.

Vi lämnar dem vi älskar, vi vågar inte mer,

man glömmer hur det kändes och går sin egen väg.

Allt är långt långt borta och smärtan täckt av år

och över allting som jag minns har det lagt sig nya sår
men från mitt fönster i mig själv så skymtar jag en väg
där du kunde gått om du levte idag och jag kan höra dina steg.

Och jag vet - vi måste ha lämnat dig
nånstans för länge sen
innan hjulen börja' rulla,
innan vägarna blev hala,
innan ljuset blev bränt.

MÅNGA FLER ÄN TVÅ (JH)

Jag reser min väg, min älskade vän,
när sommarn går över i höst.
Jag håller lika mycket av dig nu som nånsin förr
men rastlösheten ropar i mitt bröst.
Du är vacker som en saga, du är skön som en dröm
och min stolthet är hel och konkret.
Jag har hållit dig i famnen flera nätter än en
och ingenting har skett i hemlighet.
Om jag bara kunde stanna skulle bergen bli till guld
och bäckarna förvandlade till vin
men det händer bara nästan för jag blir aldrig fri
där jag letar efter nästa melodi.

Jag kan inte leva på tankar och ord,
analyser och klara besked.
Jag har strängar på gitarren, jag har sånger i min mun
men jag vet att man behöver lite mer
för den kalla nordanvinden låser in mig i mig själv
och snön gör det långt från hus till hus
och när isen fryser till kan man behöva lite eld
och i natten kan jag höra blodets brus.
Lite klockor och klang, lite gråt på min arm,
lite regn på ett törstande träd -
så lägg dig ner igen så länge natten är kvar
innan du och jag ska bort på varsin väg.

När vinden blåser mig från Göteborg till Fredrikshamn
och regn och hagel fyller mina skor
så är det ändå nånting som förändrats i mitt liv
fast jag är den jag är i regn och vind och sol
för mendan hela landet faller sönder mer och mer
och jag gör med de andra vad jag kan
för att vi allihop ska resa oss så är jag också stolt
att jag har delat några nätter med en man.
Och tåget går mot södern och himlen byter färg
och de städer som jag sovit i blir fler
men jag vet vad jag behöver och jag står för vem jag är
och jag är ingen slav åt vinden mer.

Jag reser min väg min älskade vän
och blir borta hur länge som helst.
Jag ska tömma en flaska av det rödaste vin
och sjunga en sång om oss i kväll.
Om du tänker på mig i Kalifornien nån gång
när vinden blåser från nordost
så skicka mig bara en hälsning med ett moln
där det glider över hav från kust till kust.
För vår kärlek är som solen, den finns överallt
och den tillhör var och en som kan förstå.
Vi är bara två av många fast jag glömmer det ibland
och vi är många många fler än bara två.

KÄRLEK OCH SÅNG (JH)

Farväl kära vän, må din framtid bli lång
och delad med vänner i kärlek och sång.
Fast mötas och skiljas är vänskapens lag,
när vi träffas igen blir det min lyckodag,
blir min lyckodag.
blir min lyckodag
blir min lyckodag
när vi träffas igen blir det min lyckodag,

Och måste vi skiljas, vad spelar det för roll
om framtiden för oss åt olika håll.
Jag minns att vi gick här tillsammans ändå
med plakaten i regnet i frihetens tåg,
i frihetens tåg... etc

När tiderna hårdnar och dagen är full
av den strid som vi kämpar för rättvisans skull,
då hittar ni mig hela natten lång
tillsammans med vänner i kärlek och sång...

RESAN BORT OCH HEM (JH)

När solen gick ner över Öresund trängde vi oss i land -
"Det måste va himlen", tänkte jag "fast det kallas Köpenhamn!"
Med pipan i fickan, gitarren i handen, jag var bara nitton år
och ute i världen för första gången och framtiden var vår.

Nu är jag här, jag vill börja leva, jag räknar timmarna,
på väg, på väg mot äventyr, ska du samma väg som jag?
Vi kanske hittar vägen bort och kanske hem igen
- och vart jag vill, det vet jag inte än.

Det finns så många dårar här, jag vill bli en av dem
när silverklockor, flöjter, blommor ropar till mig: "Kom!"
Min kropp är full av tingel tangel dingel dangel da
- nån ropade på hjälp och ingen hörde vad hon sa....

Nu är jag här...

Blomsterbarn som inte kan sova om natten
vill tro på nånting enkelt som jord och eld och vatten.
Elden är så varm och jorden är så nära
men du är långt långt härifrån min hjärtans hjärtans kära...
Om du tittar bakom hörnet så står spelbordshajen där,
han har räknat dina ådror, han vet att du är här.
Och den som sköter korten kan man inte lura alls,
ingen vits med att försöka, han har greppet om din hals
om du håller dig till reglerna, om du bluffar likaså,
det blir du som får betala, det är dig han väntar på...

Så här ser Stockholm ut ibland när himlen brinner ut
och träd och stjärnor viskar tyst: Ditt liv är inte slut.
Jag vill leva nu som allra mest när gräs och blommor dör
och här i trappans stenar är det tidens rytm jag hör...

Här sitter folk och ler fast staden dränker dem i gas
och melodier rullar fram bland koppar, fat och glas
och natten väver drömmar gatan inte släpper in,
hennes ögon av neonljus pressar kylan mot min kind.
En gata är en karneval nån annanstans i sta'n,
män byter blickar brinnande en bit från Stureplan
och vackra vilsna främlingar som delar en smula tid
som främlingar i varandras liv.

Nu ligger fälten fria och gräset fylls av ljus
och himlen speglar naken jord och porlanden och sus
men runtomkring mig här i sanden är det tomt på spår
där vi lekte en gång allihop, jag tror det var i går.

Nu är jag här...

JAG VILL LEVA I EUROPA (T BLOM-JH)

Vi tog färjan till Travemünde
i en sommarnatt som var blå,
fyra vanliga svenska turister
i en gammal sliten Renault.
Vi skulle till olika ställen
och vi kände knappt varann
men för att spara bensin och pengar
kunde sällskapet nog gå an.
Vi vände och vred på vår karta
för att hitta en praktisk väg
till Nice via Hamburg och Bryssel
och helst också över Genève.
Vi var alla ganska beresta
och kom med en mängd förslag

på nya och spännande platser
där man gott kunde stanna en dag.

Jag vill leva i Europa.

Jag vill älska och sjunga här.
Jag vill skratta och gråta och dansa,
jag är yr och förlorad och kär
när jag tänker på hela Europa
och på oss som hör hemma här.

Långt ute på Tysklands hedar
blev vi hejdade av en transport,
en konvoj av NATO-raketer,
på väg mot okänd ort.
Deras tyngd fick marken att skälva
där vi satt i vår bil och såg på.
”Där är döden”, sa Lena från Småland,
”den är avlång och silvergrå.”
När de äntligen rev den där muren
var gatorna fulla av fest,
Ändå fortsätter terrorn regera
med vapen i öst som i väst.
Det är köpmän och militärer
som predikar om frihet nu
men om rättvisa talar de aldrig
fastän den kampen aldrig tar slut.

”Jag blev kär i en kille från Grekland”,
sa Peter, ”en sommar på Ven;
men nu lär han ha flyttat till München
för det fanns inga jobb i Aten.”
”Jag minns förrförra julen i London,”
sa Lena, ”där har jag en vän.
Han jobba på British Museum
men blev skickad till Irland se’n.”
”Tänk där kättarna levde”, sa Anders,
”i Bézu, Carcassonne och Albi,
hörs visst fortfarande deras röster
i de berg där man tog deras liv...”
I Leninggrads månsken en vinter
tog vi hand om en herrelös hund.
Med en blick full av hopp och förväntan
stal han mitt hjärta på en sekund...

Vi stannade bilen i tullen.

Vi såg vilsna människor på flykt,
en kvinna som bar på en koffert
och en halvvuxen pojk som betryckt
med ett flickebarn slutet i famnen
tycktes vädja till vår sympati

medan tulltjänstemännen generat
gav oss order att köra förbi.
De som gläds åt brödet och vinet
högt i bergen där tiden stått still,
de finns kvar som sorgsna legender
som ingen vill lyssna till.
Nu när allting skakas i grunden
finns inga reträtter kvar
och tiden blir mer och mer dyrbar
för det stycke jord som vi har.

VILLE (JH)

Jag vill tala om för hela världen att jag är kär i Ville.
När han sitter och gnider på sin fiol är han världens sötaste kille -
är han världens sötaste kille.

Villes morsa vill inte att han och jag ska vara tillsammans
för vi läser aldrig läxorna, vi bara kelar med varandra -
bara kelar med varandra

Villes farsa har sagt att han aldrig vill se oss ihop nån mer gång
men vi träffas varje kväll ändå och låssas spela ping-pong

Magistern har sagt att Ville och jag får låta bli att hitta på nån dumhet.
Vi hinner aldrig till fotbollsplan, vi blir kvar i omklädningsrummet
vi blir kvar i omklädningsrummet

Kuratorn har sagt att det här är bara en fas som vi går igenom
men om den går över har jag ingen lust att leva utan honom
att leva utan honom

Morsan och farsan är okej fast farsan hänger på krogen
men om de fortsätter hacka på våran kärlek ber jag dem dra åt skogen,
då ber jag dem dra åt skogen

Ville är skön och Ville e' go' och Ville smakar honing
men ingen av oss är arton år så ingen av oss är lovlig...

Så hemma har de sagt att om vi gör det igen så ringer de bängen
så därför har vi gjort det nästan överallt utom i sängen
mmm - utom i sängen

Men det är skönt att va' i parken i sommarns varma vindar
när blodet brusar i alla vener och luften börjar brinna...

Jag vill tala om för hela världen att jag är kär i Ville
och han har sagt till mig att jag är världens skönaste kille
är världens skönaste kille

JÄRNVÄGSRÄLS (M Safka-JH)

Järnvägsräls -

var tänger du ta mig nu?

Jag har sjungit för mig själv i en tom kupé,
det är dags att sjunga ut.

Flygplansvinge

var ska vi ta vägen idag

det är sällan jag har lust att följa med
men jag hamnar där jag ska

och jag har en sång

om en vän som jag hade kär

som tog livet av sig själv

på en rock'nrollkonsert

lalala

å herregud

om du hade hört mig då,

som jag banka på ditt hjärtas dörr

och ringde på din telefon,

din inre telefon

om du hade hört mina kärleksord

men musiken var ju på

musiken var ju på

och jag har en sång

om en vän som jag hade kär

som tog livet av sig själv

på en rock'nrollkonsert

Järnvägsräls

var tänger du ta mig nu?

Jag har sjungit för mig själv i en tom kupé

fast jag borde sjunga ut

Jag borde sjunga ut

flygplansvinge

var ska vi ta vägen idag

det är sällan jag har lust att följa med

men jag hamnar där jag ska

och jag har en sång

om en vän som

som tog livet av sig själv

på en rock'n rollkonsert

NÄRSOMHELST (Tyson-Hammarlund)

Det finns en kille här i stan som just har fyllt tjutvå.

Han kommer från en by i västra Norrland,

kom ut från kåken häromdan däruppe i Luleå
och vi drar närsomhelst härifrån.

De gillar inte att vi ses och hånglar med varann.
Farsan säger att jag förstör min framtid,
han säger till mig: Det blir aldrig karl av dig minsann;
men vi drar närsomhelst, jag och han.

Jag tror morsan begriper bättre vad vi känner för varann
för hon var ju svår på karlar själv när hon var ung och grann...

Här kommer nordanvinden och jag vet att han är på väg -
han kör väl som en galning efter vägen.
Han älskar sin gamla båge nästan mer än han gillar mig
men vi drar härifrån närsomhelst.

Jag tror morsan begriper bättre vad vi känner för varann
för hon var ju svår på karlar själv när hon var ung och grann...

Här kommer nordanvinden och jag vet att han är på väg -
han kör väl som en galning efter vägen.
Han älskar sin gamla båge nästan dubbelt upp mot mig
men vi drar härifrån närsomhelst.

MJUKA TASSAR (JH)

Mamma mamma det är några dumma killar som slåss.
De ger sig på Chand och Lutfi och Juan och Eleni
och sen kanske på oss.
Ta dem i nackskinnet mamma innan nån av dem har blivit boss.
De ger sig på våra kompisar som dansar och sjunger så bra,
som gör kebab och halva och moussaka
och tar jobb som inga svennar vill ha.
Om Du har nåt juste att säga så säg det till dem
men annars låt dem bara va'!

Rör min kompis med mjuka tassor!
Nog med slagsmål och nog med bråk!
Varför ska alla killar fajtas
när alla gamla sånger sjunger kärlekens språk?
De kanske borde börja sjunga
och odla lite sympati,
rör min kompis med mjuka tassor,
om de är hårda, låt bli, låt bli, låt bli!

Det finns de som tycker att våld är snyggt och anständigt,
särskilt om det är i lite större skala

- ett litet folkmord ibland.

Men de lejer helst nån annan
så de slipper bloda ner sin egen hand.

Vad beror det på att det är fult att vara svag?
Jo, trots allt snack om demokrati och bildning
så råder djungelns lag
och, gullet, därför är en smekning mycket mer obscen
än ett maskulint knytnävsslag.

Ja, jag gillar den där killen när han dansar rulltrappan ner,
han är alla tiders kompis när det blåser kalla vindar
men vi behöver fler!
Han är min bästa kamrat och jag hoppas att han snart blir er.
Vad beror det på att det är fult att vara svag?
han är svag för mig och jag är svag för honom
och det är starkt, tycker jag.
Överallt finns det tyranner som förtrycker och bestämmer
men hjärtat har sin egen lag.

KÖPT ELLER SÅLD (JH)

Vad ska du bli när du blir stor? Vad ska du göra en gång?
Smida kanoner åt gamla Bofors eller snyfta en modstulen sång?
Göra affärer på andras misär eller sova i rännstenen själv?
Använda vapnen du inte vill ha eller vara beskedlig och snäll?
SOM jag har vridit och vänt på det här och sett det från olika håll
så är allt jag vet att jag vill inte vill inte bara bli köpt eller såld, köpt eller såld.

Det finns inte mycket att välja på för den kommer nog också, din stund
när du får va glad för vad du kan få, lite mer än en herrelös hund-
nu är du ung och vacker och rik men vänta bara mitt barn
vi är många som kryper och du ska nog också snart sprattla i samma garn
VISST vill jag ha ett tak och en säng och skydd för hunger och våld
men allt det där ger mig bitter smak om jag bara blir...

Det är inte mycket jag har att ge, bara hjärta och tanke min vän.
En gång gick vi tusental hand i hand och det kanske vi gör igen
men till dess och sedan om allt ska gå väl och vår styrka ska bli obrytbar
måste var o en våga stå för sig själv o finna sitt eget svar
VI SKA bygga en by med gudomliga hus där hyran alltid är fri
och där ingen behöver låsa sin dörr för de som flanerar förbi.
Legendariska sångare sjunger jämt serenader i dur och i moll
och ovanför grinden står det med guld: Här blir ingen köpt eller såld...

BYGGA EN DRÖM (JH)

Besvikelser och nederlag och skändliga kompromisser till trots
så lever vår längtan, kärleksfull och öm,
och inte själva döden en gång kan ta ifrån er glöden i era hjärtan,
alla ni som dock försökte bygga en dröm.

Jag var i Christiania igen i går,
en vindpinad prärie med öppna sår,
alla våra drömmar från förflutna år,
sönderslitna själar som har det svårt.
Och dagen därpå vid en sjukhussäng
sa jag: ”Tro paa dit hjerte, min lille dreng,
jeg har sedt dig danse her og der
men kan først nu se hvor stark du er”
och det gör mig ont ont ont att se dig liten och rädd
men det gör mig varm och stark
när jag sitter vid din bädd
att känna ditt hjärta slå
- du är modig och stark som få.

I Santiago skrattar människor igen
och till Valparaíso vänder båtar hem.
Carmen Gloria Quintana som blev levande bränd,
Chiles Fågel Fenix, lever än.
Vid Mapochofloden som var full av lik
går studenter och sjunger om politik,
möt mig nere vid Peñan som igår,
låt oss jämföra förlorade år,
måtte det bli snart, snart, snart som vi kan börja bygga igen,
låt oss vårda banden ömt som vi knöt i landsflykten
för människor är bräckliga men drömmar är starka. min vän...

UTAN ATT SLÅSS (JH)

Jag har bott på alla malmar här i sta'n, Söders höjder, Norrtull, Gärdet, Fridhemsplan,
När jag flytta hemifrån var jag bara arton år och ville se om det fanns en värld för en sån som jag.

Jag ska försöka att berätta om jag kan - minnen stockar sig i orden som vill fram,
Jag var inget storstadsbarn, levde flera år i kval
tills jag lärde mig att hitta till din famn

och din och din och hans för om vi vill ha varann får vi visa det ibland,
jag har älskat vitt och brett, mycket dårskap, lite vett, har försökt att hitta rätt

utan att slåss, utan att slåss, utan ränker och strid har jag kämpat för min tid
tills jag kunde vara fri utan att slåss.

Alla tiders grabb och alla tiders låt, mitt i sockret salt och mitt i skrattet gråt,
sån är jag och sån är du - vill du leka med mig nu? Vill du inte, är det inget att göra åt.
För ingen kan domptera kärleken - jagar man den, flyr den, flyr man, kommer den.
Så vi ses igen nån gång. Du har gråtit på min sång
men det är dags för dig att sticka nu, min vän.

Men lämna inte nyckeln kvar - ta den med dig när du drar - stick den i mitt lås nån dag.
Överraska mig ibland och skräm upp mig litegrann, kom tillbaka när du kan

utan att slåss, utan att slåss - utan frack och bonjour, varma hjärtan bär slitna skor,

jag ska bli stark när jag blir stor utan att slåss.

Aldrig förr har gryningstimmen vart så fin - och jag vaknar av en vind i min gardin.
Allt är nu och allt finns här. Jag är lika dum och kär och i drömmen syns ditt välbekanta flin
och i skuggan trevar jag efter din arm men bredvid mig ligger bara min gitarr.
Som så många gånger förr har jag stängt min egen dörr,
lite sur och sne' men hel i alla fall

och jag trampar samma spår och jag slickar samma sår som går upp varenda vår.
Fast jag känner bitter smak och jag är ett plundrat vrak kan jag ännu leva rak

utan att slåss, utan att slåss. Jag vet precis vad jag vill, jag tänker gnistra som ett bloss,
jag ska försöka en gång till utan att slåss.

ALBY-BILBAO:

MIN STAD (JH)

Människor sover på trottoarerna i min stad,
snackar revolution på barerna i min stad.
Andra ägnar sig åt religion
och vi bögar retar alltid nån i min stad, min stad.

Människor tigger av turisterna i min stad
några hotas av nazisterna i min stad.
Det finns vapen lite här och var,
för det tar ingen ansvar i min stad min stad

Nuförtiden hör man många språk i min stad
men för deras skull blir det sällan bråk i min stad.
Jag tror nog att våra öron tål
såväl ekenssnack som albymål i min stad, min stad.

Nu när bankerna och börserna styr i min stad
då är plötsligt befolkningen för dyr för min stad.
Nu sker finansens vilja
och människoliv är billiga i min stad, min stad.

Men ett OS-galet borgarråd i min stad
bjöd på representationsuppådd i min stad.
Hela notan smet han sen ifrån,
det likna' mest ett simpelt rån i min stad, min stad

Det är alltid öppet någonstans i min stad,
men de hemlösa har ingen chans i min stad,
gamla tanter med kassar som kommer i kläm,
och ett barn som inte hittar hem i min stad, min stad.

Var plattan är tror jag alla vet i min stad.
Där finns byggnader av dignitet i min stad,
och där står det alltid nån trött kamrat
som bär på flygblad och plakat i min stad, min stad.

Jag kan bara berätta hur det är i min stad,
sånt som var och en som vill kan se i min stad.
Jag har ingen lösning att komma med,
vi får alla hjälpas åt med det i min stad, min stad.

CATULLUS OCH JAG (JH)

1. Catullus var poet i Rom för länge länge se'n,
ömmast och vulgärast bland poeter,
20 sekler senare blev han min bästa vän
på grund av skandalösa hemligheter
som vi faktiskt liksom dela' jag och han
om den kärlek som förtigit sitt namn
på grund av hycklande och pryda kyrkofäder
som lät bränna böcker, häxor och förvekligade män
och fördömde alla friare seder.

2. När Catullus var en batting på tolv-tretton år
gjorde *Spartacus* och slaverna revolt.
Fast de blev upphängda på kors,
satte de ändå vissa spår,
för Rom var splittrat se'n och lite mindre stolt.
Det kom grus i deras klassmaskineri
och fastän de behöll sitt slaveri,
och sitt toppstyrda familjeideal,
blev patriarken lite knäckt,
barnen uppförde sig fräckt
och det blev läge för en lösare moral.

GAIUS CATULLUS, gudomlige poet!
Inflammera mitt sinne, berätta vad du vet!!
Lura mig att skratta, ge mig feber av begär.
Av dynamiken i din vokabulär,
för jag leker och jag lär med en vulgär visionär
som frossar, gråter, älskar och svär!

3. Hans kärlek till *Lesbia* är synnerligen känd,
den finns det hyllmeter av uppsatser om.
Likväl rumla han i säng med alla möjliga män
som *Juventius*, *Licinius* och dom.
De var ömsinta, som omskrivningen löd
och kysstes och vänslades med glöd,
för inom ramen för lek och poesi
var det lika kultiverat med strofer, skratt och vin
som galant och delikat sodomi.

4. Catullus' bok med dikter kom ju före Gutenberg
så det fanns inte särskilt många exemplar
och när påvar och prelater tagit ställning till hans verk,
fanns det, hör och häpna, ännu färre kvar!

Pedicare, irrumare och slikt
ansågs länge vara alltför specifikt
så vissa dikter påstods va' fragment...
Några rodnade av skam, andra fick
sig ett gott skratt
inför dessa skabrösa dokument.

GAIUS CATULLUS...etc.

5. Jag hittade hans dikter en 60-talsvår
och då steg både blodtrycket och saven.
Jag var kåt och nyfiken och fyllda fjorton år
och han förförde mig från andra sidan graven,
sedeslös och urartad som få -
det tycker nog tyranner nu som då -
som i Tyskland nittonhundratrettititre,
där de förstärkte hierkarkier, förbjöd fantasier
och tog ner tavlor som man inte fick se.

6. Fast visst var romarrikets erotik en smula rå,
både maktgalen och manligt brutal,
så att folk längta' efter kyskhet det kan man ju förstå,
om de var slavar eller kvinnor eller barn...
så det fanns grogrund för en blind moralism
och en torftig fortplantningsrationalism,
förklädd till gudomliga dekret,
trots en och annan ljus idé av en viss nasaré,
en liten judisk timmermansprofet...

7. De kristna var rebelliska och envisa i tron
så Rom bytte taktik och tog det kallt -
Kristendomen utnämndes till statsreligion
och därmed började dess nedgång och fall,
ty, fast den växte och snart blev monstuös
var den knappast längre särskilt religiös
utan snarare en blodtörstig tyrann
som i mer än tusen år satte eld på kättarbål
och lyste konstnärer och forskare i bann.

8. Men vatikanens gamla getter med sitt enfaldiga gnäll
förlorar mark nu till en hednisk gudinna.
.Eros och Afrodites konst är aldrig rationell
var den det, skulle den snarligen försvinna
Dårskapen är kärlekens natur,
överlever sekler av censur,

bevarar mänskligheten inom oss,
håller elden vid liv och poesin explosiv
fastän poeten själv är knappt mer än ett bloss.

GAIUS CATULLUS, gudomlige

MITT LAND (JH)

Mitt land är fullt av vagabonder.
En del har kommit nyss från fjärran länder,
en del som barn av statartidens flyttlass
från Sörmlands skogar eller Hanöbuktens stränder.
Mitt land är det som än har mod att trotsa
dem som själviskt vill stänga våra gränser.
Mitt land har kunskapstörstens vilda längtan
att lära känna jordens alla existenser.

*Och få har vandrat såsom vi har vandrat
igenom hela nittonhundratalet
från by till skiftesgård, från stad till förort.
Emellan svält och rotlöshet stod valet.*

Vårt land är rikt på skog och malm och vatten,
vårt land är golfströmsvärt och odlingsbart.
Vårt land är ännu nedtryckt efter isen
och isen kanske återtar det snart.
Mitt land är inte fanor och arméer
utan nätter av juniljus och sång.
Mitt land är ingen tygbit på en påle, men
en hotad alm som slagit rot i stum betong.

*Och i vårt tysta landskap kan jag läsa
allt det vi inte själva kan berätta,
om frosten som belägrat våra sinnen
och under tjälens avskedsgråtens tysta hetta.*

Jag reser innan mitt kvarter är rivet
och dikten bär jag med mig som en hydda.
Om inte allting inom oss skall stelna
så är det hjärtats kraft att drömma den ska skydda.
Mitt land är inte fanor och arméer
utan nätter av juniljus och sång.
Mitt land är ingen tygbit på en påle, men
en hotad alm som slagit rot i stum betong.

DE DÖDSDÖMDA (Karin Boye)

Vid den stora rättegången,
efter domen, efter talen,
höll de dömdas tysta tankar
samspråk i den tysta salen,

sa den ene till den andre:
”Nu vet ingen hur det går oss.
Kanske är det snarast början
på ett verk som återstår oss.

Dina drag är mycket bleka,
vita som den vita glöden,
levande som lågor lever.
Ännu har vi långt till döden.

Brinnande och utan fruktan
går vi till det bittra sista,
brinnande och utan fruktan
stiger anden som en gnista.

Den kan drivas långt av vinden
genom vidder tomma, kalla,
men där skogen står som torrast,
ska två heta gnistor falla.”

GRÄSSTRÅN OCH GATSTEN:

DEM SOM VI BEHÖVER
(text & musik Jan Hammarlund 2002)

Färgerna som framhäver och blandas med varandra,
de som lärt sig världsgeografin genom att vandra,
de som inte alls tänker diskriminera några andra,
texterna som de som ser med nya ögon präntar,
de som reagerar tvärtemot vad vi förväntar,
de som inga maktgalna despoter fått bestämma över,
det är dem som vi behöver.
**DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, VI BEHÖVER DEM, KAN DU TRO.
DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, HÄR ÄR LANDET DÄR DE SKA BO.**

De som envist motarbetat spetsbovarnas länsning,
de som känner solidaritet utan begränsning,
de som liksom blivit vaccinerade mot etnisk rensning,
läkare och lärare och gatumusikanter,
snälla söta barn som respekterar gamla tanter,
människor som har kunskaper men inte särskilt mycket klöver,
det är dem som vi behöver.
**DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, VI BEHÖVER DEM NU OCH HÄR,
VI BEHÖVS JU ALLIHOP OM MAN SKA KUNNA KALLA DET EN VÄRLD.**

Stora överraskningar och oväntade svängar,
allt som har ett värde som är omätbart i pengar,

revolutionära melodier på bouzokisträngar,
orden som är främmande och väcker nya tankar,
rytmerna som viner och som gungar och som bankar,
låtarna som inte bara låter, lugnar eller söver,
det är dem som vi behöver.

DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, VI BEHÖVER DEM MER ÄN VÄL,
ANNARS KAN DET FAKTISKT HÄNDA ATT VI LÅNGSAMT LEDS IHJÄL.

Sekulariserade muslimer och schamaner,
arga suffragetter och beresta indianer,
upproriska bögar och ostentativa lesbianer,
vassa ingenjörer och omutliga frondörer,
männskoälskande och konsekventa desertörer
som så modigt vägrat delta i en militär manöver,
det är dem som vi behöver

DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, VI BEHÖVER DEM, KAN DU TRO.
DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, HÄR ÄR LANDET DÄR DE SKA BO.
DET ÄR DEM SOM VI BEHÖVER, VI BEHÖVER DEM NU OCH HÄR,
VI BEHÖVS JU ALLIHOP OM MAN SKA KUNNA KALLA DET EN VÄRLD.

HUND BEGRAVD (Kalle Holmqvist-JH)

Vi kom ner till Göteborg, en varm och solig sommardag
Det var Erik ifrån Linköping och Anders, Max och jag
EU skulle hålla möte och då tänkte vi direkt
att vi måste sätta stopp för deras supermaktsprojekt

Göteborg Göteborg denna vackra stad
Hade intagits av unionens apparat

Vi skulle lyfta fram de ideal vi håller på
Och det står i vår grundlag att man får göra så
Men när svarta gänget börja ladda upp sig för att slåss
Såg kravallpolisen bort från dom och stirra´ argt på oss

Göteborg Göteborg en belägrad stad
Med uniformer och med masker som en dålig maskerad

Sen var vi tjugotusen i en stor demonstration
Som krävde Sverige ut ur denna stormaktsunion
Nästa morgon var vi nyfikna vad pressen skrev om oss
Men dom hade bara skrivit om dom som ville slåss

Göteborg Göteborg En nedtystad stad
Om vår manifestation skrev dom inte ens en rad

När vi skulle hem från Götaplatsen var det inte lätt
För vid Vasaparken stod kravallpoliser ganska tätt
Vi fick springa undan när dom plötsligt gjorde en attack
Men sossarna gav rosor till dom och framförde sitt tack

Göteborg Göteborg Vilket hyckleri
Den som är snäll blir attackerad, Men vandalen han går fri

Sen på natten var vi skakis och snacka´ om det där
Det var nån som sa -det ligger ju en hund begraven här
För bängen hade låtit vissa löpa helt amok
Och sen spöa dom några stackare som inget hade gjort

Göteborg Göteborg
vilket satans hån
Vandalerna och pamparna kom lindrigt därifrån

BALLADEN OM KRAVALLPOLIS 2243
(Erik. Hågård-JH)

Mitt namn är Marcis Widén, jag hade hjälm 2243
men jag kommer nog aldrig mer att bära den hjälmen igen.
Jag var där när allting bröt ut och jag tänkte det här är helt sjukt,
och jag hörde den där låten
”Jag lydde bara order och mitt land”.
Jag såg kolleger som slog och jag såg t o m hur de log,
jag såg hur kamrater föll för hatet och blev tengilsoldater.
Jag såg hur hundarna bet och jag såg hur batongerna ven,
jag föll ner på knä och jag kände min själ gå förlorad.
Vi kom för att svara för ordning och frid,
men nånting gick fel och vi starta ett krig,
då görlåt mig gud, det är fanimig sjukt,
det var sätt dem i bur eller skjut skjut skjut

Mitt namn är Marcus Widén, jag hade hjälm 2243,
jag stid och bevaka dem vi tagit för ingenting alls,
(det var torsdag natt),
och jag mötte en ung demonstrant, hon var 15, hon sa det är kallt,
hon visa sin arm och hon sa ni slog mig bara för ni kan.
Jag gick till mitt närmsta befäl och jag sa vi borde ge dem nåt käk,
men han sa de förtjänar ingen mat, de får skylla sig själva,
hon mötte min blick en gång till, och hon sa det är en sak jag vill,
att glöm inte bort att vårt enda hopp det är kärlek,
och jag såg hur de gav varann kärlek och hopp,
och jag förstid vad det var som jag saknat hos oss,
vi kom för att svara för ordning och frid,
men nånting gick fel och vi starta ett krig,
så förlåt mig gud det är fanimig sjukt,
det var sätt dem i bur eller skjut skjut skjut

INGA FLER FOLKMORD I MITT NAMN (Holly Near- JH)

Nu lyfter bombflygplan och minor sprids igen

och all världens tyranner namnger fiende och vän
alla våra regeringar stämmer in i samma kör
och faller in i ledet men jag stannar utanför

för det är bara en lögn
en utav många, vi har hört flera
ge oss inte ny likadan
Inga fler folkmord i mitt namn

Bara en gemensam planet och en enda jord
fast vi ställer öst mot väst och offerar syd för nord
Imperiers plundringar och korståg för moral
när vi ropade ”Gud är med oss” - och mördade tusental.

En globalisering som styrs av en handfull vita män
Krigets första offer nu som då är sanningen...
Kontroll över oljan, lönsam vapenindustri
- men vem har sagt att vi förverkligar en demokrati?

TERRORISTSTÄMPLAR (JH)

Man kan bli kallad terrorist om man har skänkt en slant
för att bistå en stämplad somalisk immigrant
som blev misstänkt för att nån i USA blev observant
på att han hade skickat pengar till en fattig anförvant,
man kan bli kallad terrorist om man slår sönder en kanon,
om man hjälper och gömmer en flyende person,
semestercyklar in i militärernas zon
där nån får för sig att man ser ut som en spion.

Se upp om du är född i en arabisk nation
för då kan du säkert enligt SÅPOs konklusion
bli misstänkt för att planlägga en stor konfrontation
och då kan du bli föremål för snabb deportation.

I vissa länder får man fängelse för ejakulation
i sällskap med en nästan artonårig mansperson,
oavsett om det är lagligt i din egen nation
så får nu förtryckarstater lång jurisdiktion,

om du ingår i en alltför högljudd opinion
som envist förespråkar social revolution,
om du deltar i en uppmärksammas antikrigsaktion
där polisen stressar fram en kravallsituation
och du är en mer än osedvanligt slafsigt klädd person
och visar rumpan mot en utländsk högreståndsperson
eller hindrar kärnavfall att nå sin slutdestination
eller kanske obstruerar någon sorts vivisektion
kan du få inreseförbud i varje EU-nation

MEN om du sätter fart på en vapenarsenal
för att systematiskt mörda några tusental,
härjar och rasar som en blodtörstig schakal
med kniv och gaffel som civiliserad kannibal,
planlägger massakrer utan minsta samvetskval,
trakasserar palestinier i årtal,
så länge så att terrorn förefaller helt normal,
då är det ganska troligt att du blir general!

Och om du sedan fuskar fräckt i allmänna val,
spelar under täcket med en CIA-agent,
iscensätter stadskupper på sydlig kontinent
och dessutom är vindögd och ointelligent,
då har du goda chanser att bli president,
ja, att bli president i världens mäktigaste land,
och om du bär dig åt som den värsta tyrann,
hetsar folk emot varann med järnhård härskarhand,
låter insatsstyrkan härja som det värsta gangsterband,
vägrar känna ansvar för skotten som brann
och för filmer och andra bevis som försvann,
kan du va länspolismästare i Västra Götaland...

Men nu, säger vissa, när vår värld står i brand,
behövs i vissa lägen ett första förband,
då kommer från EU ett rambeslut ibland
som vi förväntas godta i förväg underhand -
då gör vi frågan väldigt komplicerad och svår
så de dumma journalisterna ingenting förstår
och politikerna röstar snabbt så gott de förmår
och vår grundlag, vår grundlag, den får sitt banesår
och Sveriges Riksdag står där som en samling dumma får...

Jag vet inte hur jag ska avsluta det här.
jag läser i tidningen och gråter och svär,
det är en demokratisk och juridisk misär,
jag får en klump i halsen, det är knappt att rösten bä-ä-är...

BREV TILL GIORDANO BRUNO (JH)

Giordano Bruno, du som vet
vilket straff den kan få betala
som försöker öppna dörrar som religionens vakter stängt,
ditt bål på Campo dei Fiori och din aska slängd i Tibern
som straff för längtan att få veta
ochförbjudna tankar som du tänkt.

Nu dröjer terrorn kvar i sinnena som ärr efter eld i huden
hos oss, vi som ska ta ställning och tala om moral
och dörrarna som en gång stängdes för insyn i livets gåtor,

öppnas plötsligt till vår häpnad av dem som har vapen och kapital.

I Papua, Nya Guinea, i Panama och i Nairobi,
där bedrivs det jakt på gener som kanhända kan rädda liv.
De har nycklarna och makten, de som äger teknik och pengar
-en guaymi utan läkemedel kan ha en gen som är lukrativ.

Vi famlar efter mänskovärdet i en värld där allt är till salu.
På lidande gör man pengar, på livets ursprung tar man patent.
Det som behövs för att säkra den rika världens väl stånd
konfiskerar man i syd i lönnedom från en medellös patient.

Giordano Bruno, du som vet...

Förlorad tid för oss på jorden, förlorade möjligheter,
långsamma steg mot ljuset och mörka makters reaktion.
När vidskepelsen tar makten och ger territorium åt girigheten,
då är tid att granska innebörden utav civilisation.

Giordano Bruno, du som väntat på att påven skulle be om ursäkt,
kättare, du som fick vänta till sist i 400 år,
ska nånsin vetenskap och ande, ska etiken och tekniken
kunna harmoniera i en värld vi ännu väntar på?

GATSTEN

(Jan Hammarlund-Malvina Reynolds)

Gatsten, gatsten, vilken kraft den har,
den går genom mediabusen om man slänger den i självförsvar.
Till och med ett kärringkast som bara når halvvägs fram,
gatsten i kilo eller hektogram.

Det finns nånting på vår planet som är hårdare än granit
och det är en WTO-magnat som lobbar för sin profit.
Hans blod är kallt som arktisk is och han hör bara det han vill
så hur högt vi ropar räcker det aldrig till men...

Man kan bli slängd i fängelse för att man ropar i en megafon
om någon slänger en gatsten en kilometer därifrån.
Det kallas skuld genom anknytning och åberopas då och då
när de inte har andra åtal att hitta på.

Så undvik helst att slänga sten, speciellt om du är polis,
för ordningsmakten har större ansvar och hämnden har sitt pris
och släng inga bomber på fjärran folk, det kan starta en våldsspiral
om vi nu ändå ska föra våld på tal...

Och även om vi får statsbesök av en blodtörstig president,
så undvik all granit och tegel, ja, till och med cement,
för annars kan det hända att du blir skjuten av en polis

som aldrig blir fälld trots mängden av bildbevis...

RÖDA LINJEN:

SIMMA I VINTERVIKEN

Jag vill inte ha nån sommarstuga, min gamla balkong mot söder får duga,
jag vill inte gå i märkeskläder som en levande reklamaffisch i alla väder.
Jag vill inte käka lyckopiller, låt mig få ha kvar mina ryck och griller,
jag vill inte riva, jag vill bygga men helst så vill jag hoppa från en brygga
och simma i Vinterviken, simma i Vinterviken, simma i Vinterviken hela sommarn lång.
Jag vill inte ha en vattenscooter, de kör i våran vik som idioter,
de måste ha en motor mellan bena, synd att de ska va så ynkans klena.
Jag vill inte ha nån Coca Cola, dollarpiss är mer än jag kan tåla,
jag vill inte ha några sportmedaljer, jag vill bara slippa blågröna alger och simma...
Jag vill inte ha nån sliskig schlager som nån gammal diva har på lager,
jag vill ha en låt som skakar om en, varje trött schablon är ovälkommen,
jag har velat bli en jämställd grabb men vill inte trassla in mig i nån nikab
eller i nåt annat fånigt plagg när jag sköljer av mig bitterhet och agg och simmar...
Jag vill inte ha nån flott och dyr bil, för mig skulle det va en våldsamt pyr dil,
jag vill ha en modig fackombudsman som slår vakt om säkerhet i tunnelbanan,
jag vill inte ha nån lönedumpning genom nån försåtlig sammanklumpning
av liberalism och konkurrens och en borgarlögn om öppna gränser...
Jag vill inte ha en despotisk gud, ingen gammal tomte med tio bud,
jag vill hellre ha en Dionysos - sol över Olympen, lys oss, lys oss!
Jag vill inte åka till Gran Canaria, jag vill bara nynna på Werthers aria
när jag söker Mälarvattnets svalka tillsammans med Poseidon och Rusalka och simmar...

LIVET I LUNDE (Tores sång) (JH) med ackord

G C G D
Det svängde om livet i Lunde då trots hunger och arbetslöshet
G Emoll A7 D
när Kalle var trummis i Kramfors Jazz och jag gick in på trumpet.
C G A7 D
Från jobbet på brädgår'n i Dynäs och ut- det var dans nästan varje kväll.
G Am C D
Det var sol, det var vind, det var Ådalens ljus, jag var Ungkommunist och rebell.
G C Am D D7 G
Det var sol, det var vind, det var Ådalens ljus, jag var Ungkommunist och rebell.

G C G D
Ett pärlband av lampor från såghus och kaj lyste upp hela Svanösundets strand
G Emoll A7 D
och från fartyg på älven från världens sju hav gick alla slags människor i land
C G A7 D
Vår arbetslöshetsförening fick nya medlemmar fler och fler
G Am C D
och på pappersfabriken i Marma var styrkan i strejk se'n ett halvår och mer
G C Am D D7 G

och vi gick längs med älven i vårvinterns vind med musik och standar och banér.

Men Sûrtaxkommittén sände svartfötter hit med båt via Härnösand.
och landsfogden hälsa dem välkomna upp. Beväpnade steg de i land.
Polisen gick undan och tittade bort - förklara det den som kan!
I lackskor drog de till Sandvikens hamn- en samvetslös strejkbrytarkår.
Vi skrämde dem väl lite men de klängde sig kvar med tredubbla löner mot vår.

Versteegh hade stöd i regeringskanslit genom Kreugers bestuckna bulvan,
genom Ekman som var med på att soldater skulle hit enligt SAFkoryféernas plan.
Mer än 60 man, ett dussin befäl och till det mest ett skolkompani
//Kanske kunde vi avväpnat grabbarna lätt - de var ju mest såna som vi.//

Men vi räknade aldrig på allvar med eld, vi gick ju där till musik
och att skotten var skarpa begrep vi som först när vi nåddes av skräckslagna skrik.
Och där står jag med trumpeteten i hand bland kamrater som faller och dör,
//en enda vettig lärdom har jag fått från armén och det är att blåsa eld upphör!//

Det var Erik och Evert och Viktor som föll i det eviga mörkrets minut.
Och Sture, matrosen från Västervik - med livet rann blodet ut,
och Eira som blev träffad i trädgård bredvid, hon bars in i Skräddarens hus,
och dog medan Ådalen fortsatte stråla i försommarns skimrande ljus.

Och marken var fuktig och mörk av blod och luften var tunn och klar.
Vi sjöng "Upp till kamp emot kvalen" förstämt fast rösterna knappt nog bar.
Så skura man trappor och trösklar och golv, och lät trasorna torra på bron.
men det blev generalstrejk i tolv hela da'r - där kom den, vår revolution
och ordningen upprätthölls utan problem i en arbetarstyrd region.

Armén var en bricka i magnaternas spel - fem mord provocera' de fram
som för arbetsgivarföreningens del är en evig och blodig skam.
Våra döda kamrater till nästa val blev mördarregeringens fall
//men livet i Lunde blev aldrig sig likt och vintern blev mörk och kall.//

LIVET I LUNDE (Tores sång) (JH)

Tore Alespong, f Andersson (1909-1995) var trumpetare i Kramfors Jazzkapell 1931 - det var han som på eget bevåg blåste eld upphör och räddade många människoliv. Sûrtaxkommittén arbetade under Svenska Arbetsgivarföreningen med att organisera strejkbrytare och skicka dem till strejkhärdar landet runt. Versteegh var industrimagnaten som ägde flera av industrierna längs Ångermanälven, och Ekman var liberal statsminister i dåvarande borgerliga regeringen - han tvingades avgå året därpå då det avslöjades att han tagit emot mutor av Ivar Kreuger.

Det svängde om livet i Lunde då trots hunger och arbetslöshet
när Kalle var trummis i Kramfors Jazz och jag gick in på trumpet.
Från jobbet på bräddgård'n i Dynäs och ut- det var dans nästan varje kväll.
//Det var sol, det var vind, det var Ådalens ljus, jag var Ungkommunist och rebell.//

Ett pärlband av lampor från såghus och kaj lyste upp hela Svanösundets strand
och från fartyg på älven från världens sju hav gick alla slags människor i land
Vår arbetslöshetsförening fick nya medlemmar fler och fler
och på pappersfabriken i Marma var styrkan i strejk se'n ett halvår och mer
och vi gick längs med älven i vårvinterns vind med musik och standar och banér.
Men Sûrtaxkommittén sände svartfötter hit med båt via Härnösand.
och landsfogden hälsa dem välkomna upp. Beväpnade steg de i land.
Polisen gick undan och tittade bort - förklara det den som kan!
I lackskor drog de till Sandvikens hamn- en samvetslös strejkbrytarkår.
Vi skrämde dem väl lite men de klängde sig kvar med tredubbla löner mot vår.
Versteegh hade stöd i regeringskanslit genom Kreugers bestuckna bulvan,
genom Ekman som var med på att soldater skulle hit enligt SAFkoryféernas plan.
Mer än 60 man, ett dussin befäl och till det mest ett skolkompani
//Kanske kunde vi avväpnat grabbarna lätt - de var ju mest såna som vi.//
Men vi räknade aldrig på allvar med eld, vi gick ju där till musik
och att skotten var skarpa begrep vi som först när vi nåddes av skräckslagna skrik.
Och där står jag med trumpeteten i hand bland kamrater som faller och dör,
//en enda vettig lärdom har jag fått från armén och det är att blåsa eld upphör!//
Det var Erik och Evert och Viktor som föll i det eviga mörkrets minut.
Och Sture, matrosen från Västervik - med livet rann blodet ut,
och Eira som blev träffad i trädgård bredvid, hon bars in i Skräddarens hus,
och dog medan Ådalen fortsatte stråla i försommarns skimrande ljus.
Och marken var fuktig och mörk av blod och luften var tunn och klar.
Vi sjöng "Upp till kamp emot kvalen" förstämt fast rösterna knappt nog bar.
Så skura man trappor och trösklar och golv, och lät trasorna torka på bron.
men det blev generalstrejk i tolv hela da'r - där kom den, vår revolution
och ordningen upprätthölls utan problem i en arbetarstyrd region.
Armén var en bricka i magnaternas spel - fem mord provocera' de fram
som för arbetsgivarföreningens del är en evig och blodig skam.
Våra döda kamrater till nästa val blev mördarregeringens fall
men livet i Lunde blev aldrig sig likt och vintern blev mörk och kall.

FRASSES STÄNDIGA OTUR (JH)

Franz Schubert (1997-1828) skrev en hel del av världens vackraste musik
men hade aldrig ett eget piano
- och aldrig ett eget hem.

Jag slängde en slant åt Nadja där hon stod med sin violin.
Hon spela så fint i tågullret och jag kunde ju melodin.
Den kom från en gammal vän till mig som det hade gått illa för.
Han hade ingenstans att bo som andra har när de dör.
Dagens tabloidpress kunde gjort sig ett häftigt scoop
på hans tvivelaktiga kompisar men nog hade de kul ihop
fast Frasse han fick syffe han, vem vet, vem vet av vem,
och inte blev saken bättre av att han saknade ett hem.
Varenda en i gänget trodde sig själv om att va poet
och Frasse tonsatte snällt poem av skiftande kvalitet
och lyfte dem till en ny nivå med Apollos assistans
men att få en lön att leva på hade han ingen chans,
så han gick i nötta kläder och i sönderslitna skor.

Han var väldigt kort och lite tjock och saknade glamour,
och sinne för affärer var det sista han besatt
och så småningom begrep man ju hur illa det var fatt
när han ringde på hos brorsan sin och sa: ”Jag tror jag dör,
om du inte kan låna mig en säng vet jag inte vad jag gör.
Jag måste nog få lägga mig ner och ta lite medicin
och så måste jag bli färdig med den här åttonde symfonin!”
Som jag hade sökt efter Kettenbrückengasse så var jag trött.
Jag satte mig ner och grät en skvätt i rummet där Frasse dött.
Sen nynnade jag på Litanei och Ständchen en liten stund
och kände mig ganska trygg och lugn och till och med sov en blund.
Nu ratar jag allt som oftast allt som händer här i sta'n
- jag hör på hans sonater halva natten och hela da'n.
Hälften av mina STIMpengar skulle Frasse gärna få
så han fick köpa ett eget piano att spela sina låtar på.
Nu tjänar de miljarder på hans himmelska musik.
Turismen är för staden Wien en lönande trafik.
Konserthus och teatrar ger centralkvarteren glans,
det la de en massa pengar på men ingenting fanns åt Franz.

ARBETARHJÄLTEN I TUNNELBANAN (JH)

Per Johansson, ordförande i SEKO-klubb 119, påpekade för Connex en rad säkerhetsbrister i Stockholms

Tunnelbana. När ingen åtgärd vidtogs, offentliggjorde Per informationen. Som trafikant är jag honom

tacksam för det - men Connex avskedade honom. I skrivande stund kämpar SEKO för att få Per återanställd.

Elve Nilsson var moderat trafiklandstingsråd i Stockholm som bröt mot aktiebolagslagen när han som

ordförande i SL inte vederbörligen informerade styrelsen inför försäljningen av aktiemajoriteten 1999.

Connex är medvetna om hur skamligt de uppfört sig och har därför bytt namn till Veolia.

Läs mer på www.klubb119.org

Fruängen till Rinkeby till Fridhemsplan,
kolla vad vi kör kors och tvärs genom sta'n.

Många nya ansikten och lite musik
sätter färg på vår kollektivtrafik.

En duva har förrrat sig till vår perrong,
RebellRobert drar en ny respektlös sång,

fyra amerikanska turister flyr
men för oss är varje resa ett äventyr.

Det visslar inte längre som det gjorde då
men ut genom tunneln kommer det ett tåg
så vi ska kunna mötas och leka med varann en stund.

Kommunikationer är civilisationens grund.

Vi åker under husen och sen över bron
och nästa gång vi stannar är det min station.

Jag är torsk på tåget, det är det bästa som jag vet
men det är bara SEKO som värnar om vår säkerhet.

Elve Nilsson var en kriminell moderat

som tånjde lite extra på sitt mandat,
han sålde ut vår gemensamma egendom -
om det kan ni läsa i en hovrättsdom.
Den stockholmsunderjordiska järnvägen
- vi har alla vart med och betalt för den
men för Connex brist på säkerhetsdirektiv
vill vi inte betala med våra liv.
De påstår att Per har varit aggressiv
men från tunneltrafikanternas perspektiv
är det synnerligen troligt att han har räddat liv.
Inför Connex behövs det en stil som är offensiv.
Vi förväntar oss nu att han återanställs
så han kan hålla koll på våran räls
för EN sak är säker: det är ingenting som Connex gör
- oss trafikanter tar de inte minsta ansvar för.
Här kan man beskåda Siri Derkerts modernism,
här kan man få flygblad mot nazism,
stämningen på E4an är ganska trött
men i tunnelbanan är det aldrig dött.
T-banan är stadens blodomlopp
även om man vant sig vid att det blir stopp.
Tågens historia i allmänhet
är en prioritet för vår planet.
Låt mig sitta i solen vid en järnvägs krok
och ge mig en kompis som kör ett lok,
han håller reda på växlarna och vet åt vilket håll han kör
det är det allmänna bästa som han fajtas för.
Det är mycket han kan men det han helst av allt vill
det är att se till att inte tågen står still -
han är säkerhetsmedveten och i ryggen har han råg -
och det han helst av allt vill göra är att köra oss runt i tåg

FLICKAN FRÅN BERGEN (JH)

Självklart är hedersmord en del av det universella kvinnoförtrycket (fastän t ex homosexuella pojkar ibland faller offer) - men hedersvåldet har sina speciella inslag. Det är inte en ensam gärningsman som utövar det, utan det är *en hel familj* (läs: framför allt männen) som kallblodigt planerar mordet, utser gärningsman och sedan behandlar honom som en hjälte. Fadime Sahindal mördades av sin far 21 januari 2002. Hon begravdes på Gamla Kyrkogården i Uppsala, bredvid sin pojkvän Patrik som dött några år tidigare i en bilolycka. Enligt traditionen skulle de manliga familjemedlemmarna bära kistan ut till graven men efter gudstjänsten reste sig plötsligt sex kvinnor - barhuvade - och lyfte kistan i stället. Precis som i fallet Pela Atroshi var det ingen i familjen som ville, eller vågade, vittna mot mördaren - utom hennes lillasyster.

Kvinnor som drömmer om universitet. Ingen på gatorna får veta vem de är
De måste leva sitt liv i hemlighet - Ska vi tala om vad heder är?
Kvinnor som aldrig får känna vind och sol - blånader och sår under en fotsid kjol,
frihetskamp som ändas med ett skott från en pistol - Ska vi tala om vad heder är?
*"Mellan mig och världen där restes en mur men fågelns hjärta tynar om man sätter den i bur.
Den måste få sin frihet som alla vilda djur på de gröna gröna stränderna i Norden."*
Kvinnor vars begåvning och kraft har förötts. Systrar i kampen som aldrig har mötts
Kvinnor som väntar på att stenas till döds - låt dem tala om vad heder är!
Kvinnor som får godta en förkrympt existens, kvinnor som tänjer och tänjer på en gräns
Kvinnor som genskjuts och levande bränns - låt dem tala om vad heder är!
*"Moder min moder, dina vingar bröts ju av. Du kunde inte resa dig och vittna för ditt barn.
Du får en namnlös ångest i alla dina dar och mitt vilsna rop i alla dina drömmar."*
Kvinnor som nästan inte ser vart de går - kvinnor som längtar dit de aldrig nånsin når
Kvinnor som sjunger fastän de inte får - låt dem tala om vad heder är!
Månghövdade rådslag runt gemensamma bord, män som blir hjältar genom kallblodiga mord
Kraftlösa politiker som bara rabblar ord - ska de tala om vad heder är?
*"Käraste syster, ditt vittnesmål var sant. Du och ingen annan var min vän och bundsförvant
för min längtans skull gav jag min hemorts rätt i pant på de gröna gröna stränderna i
Norden."*
Kvinnor som förråder sig själva varje dag, fostrar sina söner till moraliska vrak
vågar inte vittna av skräck för hugg och slag - Låt dem tala om vad heder är.
*"Jag dog som en medborgare, inte som en slav. 10 000 vita nejlikor var kistan smyckad av,
sex barhuvade kvinnor bar mig sakta till min grav vid sidan av honom som jag valt.
Vänner och fränder, slå följe kring min bår. Besök mig till allhelgona och lämna mig ett spår.
Lämna mig ett minne av den jag var igår på de gröna gröna stränderna i Norden."*

MITT HANDBAGAGE ÄR ALLT JAG HAR (JH)

Det står ett tåg vid plattform två.
Det går till dig - jag kliver på.
Om tåget stannar, kan jag gå.
Mitt handbagage är allt jag har.

Det finns en hed i gömda land
Jag längtar dit igen ibland
Jag ger mig av på egen hand
Mitt handbagage är allt jag har.

Min väg är ljus, min väg är lång
men jag ska lämna allt en gång.
Jag lämnar bara kvar min sång.
Mitt handbagage är allt jag har.

JESSIE FRÅN PSAGOT (JH)

(källa: Palestina Nu och International Herald Tribune)

Det är morgon i Ramallah, barnen leker - Jalla Jalla!
Plötsligt hörs en matte kalla: Jessie! Jessie!
Stor och vit med päls som glänsar, svansen lång och nosen våt,
vänligheten utan gränser - Jessie, Jessie, Jessie från Psagot.
Jessie hade oftast längsel, tröttnade på höga stängsel,

för Psagot var som ett fängsel, tyckte Jessie.
Husse läste Moseboken, ilskena rop och klagolåt
gjorde voven moloken, Jessie, Jessie, Jessie från Psagot.
Jessie rymde oväntat från sitt valpdomshem.
Grindarna stod öppna och hon la på en rem.
Passa på och sprang som vinden med en obeskrivlig fart,
slicka en arab på kinden snart.
Inte särskilt väldresserad, ganska sekulariserad, palestinierallierad numer, Jessie.
Trots bomber och schaktmaskiner, krypskyttar i lömskt försåt,
klarar sig när kulor viner, det gör Jessie...
De förebar en skyddsmur och gick fram med schaktmaskin.
Först tog de Ramallah, sen Nablus och Jenin.
Jessie springer efter bollar, ligger annars mest och kollar,
ser på all misär de vållar med sin gud och sina dollar.
Skäller när hon ser soldater, aktar sig för handgranater, letar efter lekkamrater, Jessie, Jessie,
löpningstid och solen gassar, Jessie längtar, drömsk och kåt, efter ljudet av små tassar, Jessie...
Stenlejonen vid Manara, fyra stycken, skåda bara den som vaktar dem från fara, Jessie...
Nån har skjutit svansen av dem, ingenting att göra åt men vilken kompis chansen gav dem,
Jessie...
Stenlejonen ifrån Kina i sin väderbitna stå vakar över Palestina, de och Jessie, Jessie från
Psagot.

JERUSALEM (JH)

Staden är huvudpersonen i sången - men i centrum för den står två unga män, den ene israel
och jude,
den andre palestinier och muslim. Deras kärlek utgör kontrasten mot stadens långa historia
om hat, våld
och hämnd.

Hon har inget hav, ingen hamn och ingen flod
Hon har lejongul gatsten som sköljs av blod
invånare bittra och låsta i förlamande vredesmod.
Präster som söndertolkar skapelsen.
Minnen av det mordiska korsets män.
Barn som måste klättra över muren till sin skola i Jerusalem
Ingenting är känt om dem som först kom hit
och som redde sina gravar här
men de var väl människor ungefär som vi
med sin glädje, sina sorger och begär.
Myter, profetior, uppenbarelser tog vid
och gjorde livet till en oupphörlig strid,
ronder av förintelse och folkmord och förtryck i Jerusalem.

Kristna turister bland soldater med gevär
ser ingenting av vad som pågår här
vimmelkantiga av helighet irrar de kring i en mytisk sfär
Pilgrimmer som söker ett gudomligt ljus
människor begravda under rivna hus
grymma och förtvivlade martyrer som förklingar i mediabus
Vi har lärt oss kalla den Jerusalem

Många andra benämner den Al Quds(*1) -
alla de förföljda och förtrampade
dem som mänskliga sköldar(*2) sover hos -
alla gamla sagor som vävs in i deras drömmar
är relikier av berusad poesi -
själva månen liknar en feberfantasi över Jerusalem

Ashkenazim(*3) som låssas att sefarder inte finns
och vars fäder kom hit en gång med ideal som ingen minns
Drömmar om ett jämlikt liv i ett sekulariserat Tel Aviv...
Ortodoxa rabbiner och en arg chassid(*4)
skriker och grälar om sabbatsfrid
ilskna över prideparaden som drar
förbi på gatan strax bredvid.
Vår kärlek syftar inte alls till arvingar
men det sägs att vi är barn av samma stam
olika uttalar vi samma namn,
du som Ibrahim och jag som Abraham
men staden som vi ser omkring oss byggdes ju av Rom
och har blivit sinnebild för kristendom.
Venus irrar hemlös som en hora omkring(*5) i Jerusalem.

Men just i dag är Cardon(*6) full av glam och dans och stim
fastän transor trakasseras av haredim(*4)
och du och jag förväntas bli fäder, jag som jude,
du som god muslim.
Här finns patriark efter patriark
som vill avla arvingar och erövra mark
åberopar sig på Gud, profet på häst med vingar
eller Förbundets Ark.
Jorden är en nyckfull plats att leva på
och vi hamnar lite här och där.
Inget blut und boten med fördrivningsrätt,
ingen särskilt utvald stam som gud har kär
- det är inte gudar och profeter som styr
utan människor som lever här och nu
och som borde låta sina döda vila ut under Jerusalem.

Bandvagnspotentaten är oberörd
Ständigt mera draksådd för historiens skörd
Självräddfärdigheten banar väg för en blodigare efterbörd.
Farliga soldater med nyckfullt humör
vaktar Israel som en politisk markör -
en bricka i det spel som anglosaxiska stormakter alltid för...
Men du har smugglat kärleken med hem till mig
och nu lämnar den mig ingen ro
Vägspärrar och murar står emellan oss
men ditt skratt och dina tårar blev en bro.
Jag väntar på dig vid Damaskusporten nu som då,
över Tempelberget lyser himlen blå.

Kanske kan vi sprida lite kärlek vi två i Jerusalem

*1: muslimernas namn på Jerusalem. *2: anhängare av den internationella solidaritetsrörelsen som reser till Israel/Palestina för att skydda palestinierna mot övergrepp. *3: judar med rötter i Europa, undantagandes Spanien och den iberiska halvön, då kallar man sig sefardim, liksom om man är arabisk jude. *4: stränga judiskt religiösa inriktningar. *5: på romartiden låg Venus tempel där Akasmoskén nu ligger. *6: den centrala gatan i gamla Jerusalem, byggd av romarna.

HOTET (JH)

Det var på midsommarafton
86 i Nynäshamn
det var Ronny Landin han hette
- du kanske minns hans namn.
Han gick emellan vid Nickstabadet
för att skydda några barn
som kom i vägen för nazister
den där allra sista da'n.

95 var det Peter Karlsson
det känns som det hände nyss
64 hugg med kniven
för en enda förlupen kyss.
och se'n Gerard Gbeyo
student från Abidjan
mördad av en enda orsak
- att han var afrikan.

Pojken med kanoten
i augusti samma år.
John Hrons gestalt på båren
var ett enda öppet sår.
En kula tog Björn Söderberg
i millenniets sista höst.
De förevigade hans hjärta
när de tystade hans röst.

Några enstaka nedslag
bland nazismens terrormord
som är närmare ett 20-tal,
du kan tro mig på mitt ord.
de som vägrade underordna sig,
de som vågade säga nej
bär med dem i hjärtat,
låt dem bli en del av dig.

Tur att Facundo lever,

den gången gick de bet
för deras sjuka sinnen
är kärlek en obscenitet
de svingar ett slagträ av dunkla begrepp
som ”naturligt” och ”normalt”
och att avla ariska arvingar
är den trista plikt de valt.

Några av nassarna kommer
från Djursholm och Lidingö
med privilegier att försvara
vill de ge underklassen spö'
Visst är några av dem på botten
men det enda de vill med att slåss
är att själva bli nya förtryckare
och trampa på oss.
De längtar efter att tjäna
en auktoritär tyrann
och de håller sitt nätverk samman
med terror mot varann

Där barn slängs ut i kylan
är det just sånt här som sker
så länge marknadskrafterna ställer och styr
så blir de fler och fler.

Hatets predikanter
med sin hets från pol till pol
från siktet på ett maskingevär
eller från en prediksstol
det är de som är cancersvulsten
på en upplyst mänsklighet,--
ändå sägs det att de är inget hot
mot rikets säkerhet.

Jag avstår från att hetsa
till utplåning och mord -
det måste gå att krossa dem
med upplysningens ord
i skrift i tryck på skärmarna
men allra allra mest
skanderade på gatorna.
för det förstår de bäst.

TÄFTEÅ (JH)

Det var långt så vi tog flyget
bara min gitarr och jag
Robert körde oss från Alvik
- mitt i skogen en estrad.
Lite avvaktande stämning

men provinsiellt mondän
där satt hela fotbollslaget
som benämnts Röda Armén -
glatt och ogenerat nästan sämst
i Västerbottens län.

Täfteå Täfteå

*vilken liten härlig hemlig vrå
äventyrligt ung och vild publik
här och där en gammal proggrelik*

Täfteå - det finns två

*det jag menar ligger NORR om Umeå
kartan är det knappast utsatt på
men jag tog mig fram ändå till Täfteå*

Varma Västerbottenvalpar
med ironisk självdistans
slogs med mygg och svängde sejdlar
med en självklar elegans.

Atmosfären lätt berusad
men beslutsamt kulturell
- de sjöng med i mina låtar
så jag hörde knappt mig själv
attityden var energisk
fast bekvämt horisontell

Täfteå Täfteå

*hela Sverige borde hälsa på
tänk att mina strofer kunde slå
vem hade väl kunnat förutspå
det ändå - Täfteå*

*oförmodat hör jag strömmen gå
men jag sjunger bara på ändå
få se hur långt min röst kan nå i Täfteå*

När jag kom till sista strofen
rådde påtaglig extas
och som extra extranummer
blev det allmänt pusskalas.
Det var Erik det var Jonas
- med frenetisk energi
drog de in mig i en husvagn
som de döpt till Britt-Marie
och sjöng Ville i duett för mig
med ömsint ironi.

Jag ska aldrig nånsin glömma
vilka kvällar vi har haft
men jag undrar var ni hamnar se'n
och vem vill ha er kraft?

När poeten återvänder
är det ett han frågar sig
är han värdig att få framställa

en hyllningssång till dig?
*Täfteå - ren lyrik,
massor av musik och politik,
fast Lyxsén är kärlekskrank i kväll
är han ändå helt och fullt rebell.
Täfteå Täfteå,
du har gett mig nåt att hoppas på,
lägger flyget ner så tar jag tåg,
i värsta fall så kan jag gå till Täfteå*

RÖDA LINJEN (JH)

Ibland om natten hör jag ett dunkande brus.
Det måste va röda linjen som går under vårt hus
hela vägen från Ropsten till Norsborg.
Jag stryker mina kläder och borstar mina skor,
sen tar jag röda linjen till torget där du bor
samma väg som jag for i förrgår kväll.
Längs med röda linjen finns en hel planet.
Hur många språk som hörs där finns ingen som vet
och till Alby Bibliotek är det kö.
Jag är ingen eldsjäl. Jag är lite trött
men jag håller kursen - jag håller mig till rött,
därför blir jag bemött så här.
Sälj mina böcker och begrav mig när jag dör
längst ner under Aspudsparkens kulle så jag hör
nummer tretton när hon kör mot Örnberg.

HEM FRÅN AFGHANISTAN (Jan Hammarlund)

Hade ändå ingenting att göra.
Hade varken lön eller lägenhet.
Kunde inte längre gå och stämpla
- min period var slut så vitt jag vet.
Jag försökte kväva alla tvivel
när vi satt och vänta på vårt plan.
Jag fick med mig tårar och besvärjelser
när jag reste ner till Afghanistan.

Inget vet hur länge det kan vara.
Ingen vet hur många de kan bli.
Arbetslösa glin blir talibaner.
De behöver jobb precis som vi.
Vi har svårt att urskilja civila.
Vi har svårt att se vem som är vem.
Många av dem tror att vi är jänkare
som skjuter först och frågar sen.

Där deras vägar har minerats
kan allt ta slut i en krevad
så vi trampar sönder deras åkrar

och bjuder deras ungar på choklad.
De har sett sovjetiska arméer
och NATO- och USA-förband.
De har blivit dödade i tusental,
de vill inte se oss mer i sitt land.

Jag har hört att morfar drog till Spanien
när han gått ett halvår arbetslös
men han stred ju på den rätta sidan
fast han både hungrade och frös.
Jag har både mat och varma kläder
men jag vet inte varför jag är här.
Kanske handlar allt om gas och olja,
kanske är jag bara - en soldenär.

Om man vill lyckas sälja vapen
får man skapa marknader för dem.
och att våldet bara eskalerar,
kan du va' övertygad om.
Kanske kan jag tiga med vad som hände.
Kanske kan jag glömma vad jag såg
men känslan av att sikta på en människa
den lär jag alltid komma ihåg.

Jag hade ingenting att göra,
hade varken lön eller lägenhet.
Jag vill ha ett jobb som gör nån nytta
för vår gamla trasiga planet.
Varför ska vi slåss med talibaner
när vi gör affärer med Iran?
Jag har många obekväma frågor
när jag kommer hem från Afghanistan -
om jag kommer hem från Afghanistan...

Vapenlös (Karin Boye)

Rustad, rak och pansarsluten
gick jag fram -
men av skräck var brynjan gjuten
och av skam.

Jag vill kasta mina vapen,
svärd och sköld.
All den hårda fiendskapen
var min köld.

Jag har sett de torra fröna
gro till slut.
Jag har sett det ljusa gröna
vecklas ut.

Mäktigt är det späda livet
mer än järn,
fram ur jordens hjärta drivet
utan värn.

Våren gryr i vinterns trakter
där jag frös.
Jag vill möta livets makter
vapenlös.

VIOLINEN I MOSUL (JH)

Amin Mukhdad gick upp på husets tak
och spelte sorgset på sin violin
tionde juni tjugohundrafyrtion,
han spelade med fara för sitt liv.

Sen smög han sig för källartrappan ner
och gömde alla sina instrument,
en cello och gitarrer och fioler
och for till Baghdad och lämna huset stängt.

Syskon och föräldrar och lite mindre krig
bara lite mera trygghet, lite mera trygghet, lite mera trygghet
lite mera hopp om frid.

Men längtan till fiolen blev för svår.
Han bara måste återvända hem
till Mosul, det var checkpoints överallt
han släpptes in men inte ut igen.

Det innersta av rummen satt han i
och IS terror pågick runtomkring
Han spelade så tyst med fönstren stängda
och ut på gatan hördes ingenting.

Så mycket hat - nog finns det fog för det
efter alla dessa bomber, alla dessa bomber, alla dessa bomber
och Pentagons armé.

Moralpolisen kom och höll förhör,
beslagtogs alla Amins instrument,
och notpapper med hoppfulla sonater
som han i gravens tystnad satt på pränt.

Han gömde sig hos släktingar i sta'n,
där lyckades han bygga en adad
av träbitar och gamla nötta strängar.

Vid nyår tog han sig tillbaks till Bagdad.

Från Mosul kom ett brev som bad om en konsert
nu när staden var befriad,
och vi bad honom att spela vid den gamla helgedomen

- - våra själar läktes där.

CIUDAD SOBRE EL AGUA (Hammarlund-Azócar)

Esta ciudad sobre el agua es dueña de mi ser.
De armablanca y a veces brillofatuo
igual la he de querer.
Por los amores que ella me ha brindado
hasta mi alma la he tenido que vender.
Los amantes que le han sido leales
ni siquiera le parecen preocupar.
Sus promesas se transforman sobre al agua
donde un día la hubieron de posar.

Y al agua arroja su canción al marítimo crisól,
las corrientes, molos y bahías
se bautizan por la brisa y el sol
y nos cuentan romances del pasado,
de puertos y nostalgias de faról.
Si me dices que las aguas como el día
morirán en el infinito mar,
no te olvides que allí todo comienza,
que allí se echó la vida a andar.

Esta ciudad sobre el agua
tiene herido el corazón.
Aquí vive enquistada una nostalgia
por cada calle y rincón.
Las colinas por las cargas demolidas
guardaron del pobre una canción.
El nombre no hace falta, no lo digo -
sé que ustedes ya lo han de adivinar.
Cuando julio calienta mis mejillas
su seno de sol me acogerá.

PORQUE VIVO EN EUROPA (Hammarlund-Blom-Azócar)

Por la tarde emprendimos el viaje en un coche que alguien nos prestó.
El verano entibiaba la noche y de gozo a los tres nos llenó.
Ya en la ruta extendimos un mapa, intentando por fin decidir,
calculando bien la gasolina y los sitios adonde ir.
Yo quería llegar a Laponia para ver el aurora boreál,
caminar una tarde por Cádiz, la tacita de plata y de sal.

”Una noche de amor en Vencia” me decía risueño Martín.
Ana hablaba de la selva nera y una gaita en un bar de Dublín.

Porque vivo en Europa, quiero aquí cantar y amar.
Quiero ir entre risas y llanto y embriagado echarme a bailar,
recorrer esta vieja Europa y sentirla como mi hogar.

Al salir a la carretera acalló nuestra risa un titán:
un convoy con rumbo secreto - material militar de la OTAN.
A su paso se estremeció el suelo. Nos quedamos sin respirar.
Ana dijo irónicamente: ”¿Y si los fuera a desarmar?”
”Cuando el muro fue derribado se cantaba en la calle en Berlín
pero el miedo sigue asegurado por las armas”, dijo Martín.
”Hoy nos hablan las mercaderes de la libertad de comprar
pero nadie habla ya de justicia y otros muros se vuelven a alzar...

Dijo Ana: ”Conozco un poeta que en Grecia recita en un bar
y al fin de cada vendimia con la gente se pone a brindar.”
Martín dijo: ”Yo tengo un amigo de los años de la universidad
y que en Londres para un año nuevo me llevó a conocer la ciudad.”
Los herejes son solo un recuerdo comentado en Provenza al pasar
y en los montes donde los mataron todavía parecen cantar.
Una fría noche en Leningrado un cachorro nos quiso seguir
y en sus ojos de perro extraviado también brillaba el porvenir.

Detuvimos el coche en la aduana. Vímos gente buscando un ahogar
La mirada de un refugiado parecía querer preguntar.
A su lado una niña lloraba cuando nos ordenaron pasar
y después de esa corta parada algo nuevo nos hizo pensar.
Los que gozan su pan y su vino en el monte o a la orilla del mar
seguirán en las fotografías pero ¿quién los habra de escuchar?
Se sacuden los viejos cimientos y algo nuevo tiene que nacer.
Sorprendidos a cada momento queda un mundo por aprender.

BREV TILL HAMNARBETARNA
(Francisco Roca-Jan Hammarlund)

Från Santiago i Chile ligger ett brev på mitt bord.
Det innehåller ett budskap till hamnar runt hela vår jord.
Innanför fängelsets murar okuvligt sångbara ord,
här är jag kvar! Hallå kamrat!

Sjåare runt hela världen, ge mig er uppmärksamhet!
Kommer en båt ifrån Chile som ska tillbaka dit ner,
vägra att lyfta ett riskorn vad de än hotar er med,
säg bara nej, säg bara nej!
Kommer de hit med sitt stöldgods, stulet från bröder till er,
kommer de hit med sin koppar och tigger om välvillighet,
ni som är våra kamrater - ge dem ett tydligt besked,
säg bara nej, säg bara nej!

Värre ändå om en lastbåt kommer till hamnarna tom,
då vill den styra tillbaka lastad med ammunition
Ni som är våra kamrater, svara med fattning och mod, säg nej...

Koppar kan aldrig bli silver, äpplen kan aldrig bli mynt
utan att våra kamrater sliter i väder och vind,
sliter i veckor och sekler för aktieägarnas vinst,
här är jag kvar, hallå kamrat!

Jag ger bara informationen, slutsatsen tror jag ni vet.
Arbetarna har sin styrka i sin solidaritet.
Leve de fria förbunden i hamnen som bojkottar helt,
som säger nej, som säger nej!